

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

39. KOS.

V LJUBLJANI, dne 22. novembra 1930.

Letnik I.

VSEBINA :

245. Zakon o javnih skladiščih.

246. Pravilnik o ureditvi gozdarske službe pri oblih upravnih oblastvih.

247. Odločba gospoda ministra za finance o uravnavi postopka za likvidacijo državnih obvez iz proračunskega leta 1929./30.

Zakoni in kraljevske uredbe.

245.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za trgovino in industrijo in po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o javnih skladiščih.*

I. POGlavJE.

Obče določbe.

1. Podjetja javnih skladišč.

§ 1.

(¹) Javna skladišča so ona podjetja, ki se obrtoma ukvarjajo s posli vskladiščenja in hranjenja tujega blaga in so s posebno odobritvijo pooblaščenca, izdajati za shranjeno blago skladiščne liste po predpisih tega zakona.

(²) Javna skladišča smejo v zvezi s skladiščnim poslom opravljati tudi druge posle, ki niso prepovedani s tem zakonom. Zlasti smejo opravljati:

1. natovarjanje, raztovarjanje in pretovarjanje blaga, prenos blaga iz železniške postaje ali morske luke in odpošiljanje blaga;

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 3. septembra 1930., št. 200/LXXI/422.

2. manipulacijo s poverjenim jim blagom kakor sortiranje, čiščenje, omotavanje, merjenje, jemanje vzorcev itd.;

3. plačevanja na račun strank v obliki predujma: carine, trošarine ter drugih davščin in taks, voznine, ležarine, odpravnine, povzetja itd., ki je z njimi blago obremenjeno;

4. oddajanje posameznih prostorov ali zemljišč za vskladiščenje blaga proti najemnini drugim podjetjem brez odgovornosti za shranitev in čuvanje blaga, kolikor po naročilu najemnika ne prevzamejo opravljanja izvestnih poslov.

(³) Če se dovolijo javnim skladiščem pravice po predpisih II. poglavja tega zakona, smejo opravljati tudi posle, ki so v zvezi s temi pravicami.

§ 2.

Javna skladišča so podvržena občim odredbam obrtnega in trgovinskega zakonika, kolikor niso zanja določeni po tem zakonu posebni predpisi.

2. Osebe, ki smejo ustanavljati in voditi javna skladišča.

§ 3.

(¹) Javna skladišča smejo ustanavljati z odobritvijo pristojne oblasti (§ 5.) posamezniki, trgovske družbe in pravne osebe.

(²) Država, samoupravna telesa in zbornice za trgovino, obrt in industrijo imajo glede ustanavljanja javnih skladišč ob enakih pogojih prednost pred drugimi osebami.

§ 4.

(¹) Osebe, ki prosijo za dovoljenje za ustanovitev javnih skladišč, odnosno poslovođe, ki zastopajo pravne osebe, morajo biti polnoletne in zanesljive za vodstvo javnih skladišč.

(²) Dovoljenje se ne sme dati osebam, obsojenim zaradi dejanj, ki imajo za posledico izgubo častnih pravic. Prav tako se ne smejo postavljati take osebe za poslovođe.

3. Dovoljenje za ustanavljanje in vodstvo javnih skladišč.

§ 5.

(¹) Dovoljenje za ustanavljanje in vodstvo javnih skladišč izdaje minister za trgovino in industrijo.

(²) Ob izdajanju dovoljenja je treba upoštevati javne koristi, potrebe notranje in zunanje trgovine kakor tudi stanje in potrebe železniškega, rečnega in pomorskega prometa.

(³) Preden se izda dovoljenje, se mora pribaviti mnenje pristojne zbornice za trgovino, obrt in industrijo ter zainteresiranih ministrstev. Pri javnih skladiščih, določenih za žito in ostale kmetijske pridelke, se mora zaslišati tudi glavna združna zveza v Beogradu in zveze kmetijskih zadrug v banovini, v katere območju se ustanavlja javno skladišče. Ti zavodi morajo priobčiti oblastvu svoje mnenje najpozneje v teku enega meseca, sicer se bo smatralo, da so podale ugodno mnenje.

§ 6.

(¹) Prošnje za ustanavljanje in vodstvo javnih skladišč se vlagajo preko banske uprave, v katere območju bo imelo podjetje svoj sedež. V območju uprave mesta Beograda se vlagajo prošnje neposredno pri ministrstvu za trgovino in industrijo.

(²) V prošnji se morajo navesti poglobilne vrste blaga, ki se bodo prevzemale v skladišče in čuvanje, kakor tudi one pravice, določene v tem zakonu, s katerimi se želi podjetje v svojem obratovanju okoristiti.

(³) Prošnji se prilagajo: načrt o legi kraja, kjer se bo zgradilo skladišče, načrt lege in načrti zgradb, ureditve konstrukcije in drugih objektov skladišča kakor tudi potrebni načrti za spojitve z najbližjo železniško postajo ali luko, odnosno pristaniščem.

(⁴) Prošnji se morajo priložiti štiri izvodi pravilnika o uporabljanju in poslovanju skladišča ter tarifa skladiščnih pristojbin.

(⁵) Banska uprava mora čim prej pribaviti mnenje vseh zavodov svojega območja, navedenih v § 5., in odposlati prošnjo s svojim mnenjem ministrstvu za trgovino in industrijo. Če prosi podjetje javnih skladišč za ustanovitev svojih skladišč v območju več banovin, mora pristojna banska uprava, preden odpošlje prošnjo ministrstvu za trgovino in industrijo, vprašati za mnenje vse zainteresirane banske uprave.

(⁶) Če podjetje javnih skladišč, ki ima že dovoljenje, naknadno zaprosi za dovoljenje ustanovitve javnega skladišča v območju kakšne druge banovine, odpošlje prošnjo banski upravi, v katere območju namerava ustanoviti nova skladišča.

§ 7.

V izdani odobritvi se navedejo tudi pravice, ki se odobrujejo javnemu skladišču po predpisih II. poglavja tega zakona.

§ 8.

Podjetje, ki je dobilo dovoljenje za ustanovitev in vodstvo javnih skladišč, mora v teku enega leta pričeti z obratovanjem, sicer ugasne veljavnost izdane odobritve. Minister za trgovino in industrijo sme iz upravičenih razlogov ta rok podaljšati za eno leto.

II. POGLAVJE.

Posebne pravice javnih skladišč.

1. Posojila na blago.

§ 9.

Javna skladišča smejo samo na podstavi dovoljenja izdajati na blago, shranjeno v njih skladiščih, posojila do največ 75% njegove vrednosti. Posojila se smejo dajati samo na podstavi varanta. Za obremenjevanje in prenos varanta veljajo tudi v tem primeru vsi zadevni predpisi tega zakona.

2. Razlastitev.

§ 10.

Zemljišča, ki so potrebna javnim skladiščem za gradnje poslopij, pomolov, cest, vodovodov, železniških prog za promet med skladiščem in javnimi železnicami ali pristanišči, se smejo razlastiti. Glede pogojev in postopka veljajo obči predpisi, ki so o tem v veljavi.

3. Prednost pri uporabljanju železniških in pristaniških zemljišč.

§ 11.

(¹) Kolikor železniške in pristaniške uprave lahko dovolijo postavljati drugim osebam na njih zemljiščih skladišča, morajo odstopiti ta skladišča v prvi vrsti za gradnjo javnih skladišč.

(²) Ako so bila taka zemljišča že oddana drugim osebam, se jim odvzamejo tudi pred potekom uporaone dobe, odnosno pred potekom odpovednega roka, če so potrebna za gradnjo javnih skladišč. Škodo, ki bi jim bila s tem provzročena, povrne javno skladišče, ki mu je bilo izročeno zemljišče v uporabo.

(³) Ta prednost ne sme biti v škodo ugodnostim, ki so priznane združnim skladiščem z določbo § 41. zakona o pospeševanju poljedelstva.

4. Reekspedicija.

§ 12.

Javnim skladiščem nudijo železniške uprave ugodnost reekspedicije. Pogoje, s katerimi naj se vrši ta reekspedicija, predpiše minister za promet.

5. Vskladiščenje carinskega in trošarinskega blaga v javnih skladiščih.

§ 13.

(¹) Javnim skladiščem se smejo dovoljevati po carinskih ali trošarinskih predpisih svobodna carinska skladišča ter zasebna carinska in trošarinska skladišča.

(²) Vskladiščenje blaga v zasebna carinska skladišča se vrši na ime prinosnika deklaracije (deklaranta). Odgovornost po carinskih predpisih nosijo javna skladišča in deklarant.

(³) Za vskladiščenje blaga, ki je zavezano obenem tako državnim kakor samoupravnim trošarinam ali drugim samoupravnim davščinam, v javna skladišča, veljajo določbe zakona o državni trošarini.

(4) Dovoljenje za vskladiščenje blaga v javnih skladiščih, ki je zavezano samo samoupravnim trošarinam ali drugim samoupravnim davščinam, izdaja po zaslišanju pristojnih samoupravnih oblastev minister za trgovino in industrijo.

§ 14.

Minister za finance predpiše na predlog uprave državnih monopolov pogoje, ob katerih se bodo smeli vskladiščiti v javna skladišča tudi predmeti državnih monopolov.

§ 15.

(1) Samoupravne trošarine ali druge samoupravne davščine za blago, ki je bilo s katerikoli prevoznim sredstvom prepeljano in vskladiščeno v javna skladišča, se bodo izterjemale šele po njega prenosu iz skladišča v območju onih samoupravnih teles, kamor se blago prenese.

(2) Občine ali druge samoupravne ustanove, ki so v njih območju javna skladišča, ne smejo izterjovati nikakršne trošarine ali druge davščine za blago, vskladiščeno v javnih skladiščih, dokler se radi uporabe ne izroči v svoboden promet v njih območju.

§ 16.

Na področju veljavnosti zakona o občinski merini z dne 30. marca 1896., ki velja na ozemlju prejšnje kraljevine Srbije, blago, ki se s katerikoli prevoznim sredstvom prepelje in vskladišči v javna skladišča, ni podvrženo obveznosti plačevanja občinske merine. Občinska merina se sme izterjovati šele ob prenosu blaga iz skladišča v svoboden promet, in sicer v primerih, kadar je blago podvrženo plačilu občinske merine.

III. POGlavJE.

Trgovinsko-pravni predpisi za javna skladišča.

1. Značaj podjetja in poslov javnih skladišč.

§ 17.

Posli, ki jih opravljajo javna skladišča v svoji obrti, so trgovinski posli in lastniki podjetja so trgovci v zmišlu trgovskega zakona.

§ 18.

Javna skladišča ne smejo ne na svoj ne na tuj račun trgovati z ono vrsto blaga, ki jo je mogoče po pravilniku vskladiščiti v skladišču podjetja. Če javno skladišče prekrši to prepoved, se mu odvzame izdano dovoljenje.

2. Poslovni pravilnik in tarife skladiščnih pristojbin.

§ 19.

(1) Javna skladišča opravljajo svoje posle po pravilniku, ki ga odobri minister za trgovino in industrijo ob izdajanju dovoljenja. Ta odobritev ministra za trgovino in industrijo je potrebna tudi za vsako poznejšo izpremembo ali dopolnitev pravilnika.

(2) V pravilniku morajo biti natančno navedeni vsi pogoji, ob katerih se vrši sprejemanje in shranitev blaga in uporabljajo skladiščne zgradbe.

(3) V pravilniku se morajo zlasti določiti predpisi: 1. kako se objavljajo pravilnik, tarifne pristojbine in ugodnosti ter vse njih izpremembe in dopolnitve; nadalje, kako se priobčujejo statistični podatki;

2. o odgovornosti javnega skladišča;
3. o izdajanju skladiščnega lista;
4. o roku shranitve, če ta rok ni določen s pogodbo;
5. o zakoniti zastavni pravici javnega skladišča;
6. o prodaji vskladiščenega blaga po podjetju;
7. o razsodišču zbornice za trgovino, obrt in industrijo ali borze, ki se mu lahko podvržejo stranke v primeru spora, izvirajočega iz skladiščnega posla;

8. o opravljanju drugih poslov, ki so v zvezi s skladiščnim poslom, kakor tudi o posebnih pravicah, ki se podjetju odobrijo.

(4) Pravice javnega skladišča in obveznosti strank se smejo razširiti s pravilnikom samo, kolikor je dopuščeeno s tem zakonom.

(5) Tarife skladiščnih odškodnin ni potrebno določiti v pravilniku.

§ 20.

(1) Tarifo skladiščnih pristojbin določa uprava javnega skladišča sama. Tarifo je treba pred uporabo objaviti, ker drugače ni pravno obvezna.

(2) Refakcije, popusti (rabati) in podobne ugodnosti se smejo dovoljevati samo, če je njih veljavnost splošna, uporabljati pa se smejo šele tretjega dne, potem ko so bile objavljene.

(3) Znižana tarifa ali znižane tarifne postavke se smejo, izvzemši primer prejšnjega odstavka, takoj uporabljati. Zvišane postavke za nanovo vskladiščeno blago se smejo terjati šele petnajst dni po objavi. Za blago, ki je v času povišanja postavk že vskladiščeno v skladišču, se smejo terjati zvišane postavke šele po prefeku, treh mesecev po njih objavi.

(4) Tarifo in vsako njeno izpremembo in dopolnitev je treba naznaniti pred objavo nadzorstvenemu oblastvu.

§ 21.

(1) Poslovni pravilnik, tarife skladiščnih pristojbin kakor tudi njih izpremembe in dopolnitve se morajo objaviti na stroške podjetja v »Službenem listu« banovine, kjer ima podjetje svoj sedež, pri podjetjih, ki imajo svoj sedež v področju uprave mesta Beograda, pa v »Službenih novinah«. Poslovni pravilnik, tarife skladiščnih pristojbin kakor tudi njih izpremembe in dopolnitve se morajo tudi izvesti v skladišču samem na kraju, ki je vsakomur lahko dostopen.

(2) Podatki o gibanju in stanju vskladiščenega blaga in skladiščnih listov se priobčujejo po določenih pravilnika.

3. Obča odgovornost javnih skladišč.

§ 22.

(1) Javno skladišče je odgovorno za vsako škodo, ki nastane zbog tega, ker se ni postopalo v skladiščnem poslovanju s skrbnostjo rednega trgovca. Ta odgovornost za blago se začneja s sprejemom blaga in traja do njega

izročitve. Dokaz, da je podjetje postopalo kot reden trgovec, pada v njegovo breme.

(²) Javno skladišče odgovarja tudi za svoje osebje, kakor tudi za druge osebe, ki jih zaposluje v svojem obratu.

(³) Javna skladišča morajo izvršiti brez odloga pismena naročila deponentov glede vskladiščenega blaga. Telefonskih in brzojavnih naročil podjetje ni dolžno izvršiti, dokler ne prejme pismenega potrdila, toda v tem primeru mora izvršiti vsa pripravljala dela za takojšnje izvršitev takih naročil po prejemu potrdila.

4. Pravice in dolžnosti javnih skladišč.

Knjigovodstvo.

§ 23.

(¹) Javna skladišča vodijo posebno skladiščno knjigo. Način vpisovanja podatkov v to knjigo predpiše minister za trgovino in industrijo.

(²) Javno skladišče, ki izdaja skladiščne liste, mora voditi tudi matično knjigo za skladiščne liste. Ta knjiga mora biti vezana, z zaznamovanimi stranmi in predložena v potrditev pristojni davčni upravi.

(³) V matično knjigo za skladiščne liste se vpisujejo zaznambe po predpisih IV. poglavja tega zakona.

Sprejemanje blaga v čuvanje.

§ 24.

(¹) Javno skladišče ne sme odreči nikomur, ki se podvrže pogojem pravilnika in tarife, sprejema in vskladiščenja blaga, če je v skladišču prostor in če spada blago, ki naj se vskladišči, po svoji naravi v področje podjetja.

(²) Skladiščni oddelki, ki so oddani v najem, se smatrajo za oddane, tudi če niso popolnoma izrabljeni.

(³) Javno skladišče ni dolžno ugotavljati istovetnosti deponenta blaga.

§ 25.

Glede blaga, ki ga prejema od voznikov, brodarjev ali špediterjev, mora javno skladišče ugotoviti in ukreniti vse potrebno, da se zavarujejo pravice proti tem osebam, in obvestiti takoj o vsem deponenta.

§ 26.

(¹) Zamenljivo blago, vskladiščeno v javnih skladiščih, se ne sme brez pismenega dovoljenja deponenta mešati z blagom enake vrste in kakovosti, ki so ga shranili drugi deponenti. Vendar smejo javna skladišča, ki sprejemajo v shranitev žito, v pravilniku izključiti ločeno shranitev posameznih žitnih zalog.

(²) Tudi če dovoli deponent zamenljivega blaga mešanje z drugim blagom iste vrste in kakovosti, ne pridobi javno skladišče lastninske pravice do blaga. Javno skladišče je pooblaščen in dolžno, izdati od skupne količine vsega pomešanega blaga na zahtevo deponentu, odnosno imetniku potrdila ali njegovemu pooblaščenцу pripadajoči del, ne da bi zahtevalo odobritve ostalih deponentov.

(³) V pravilniku podjetja se predpiše, kako se porazdeli primanjkljaj blaga, za katerega podjetje ne odgovarja.

(⁴) Ko se izdaje dovoljenje za ustanovitev javnega skladišča, se sme postaviti pogoj, da naj izdela podjetje za skupno shranitev potrebne posebne naprave.

(⁵) Količnik se izkaže za potrebno, sme minister za trgovino in industrijo v sporazumu z ministrom za poljedelstvo predpisati posebne odredbe, kako se bodo pri skupni shranitvi določale kakovostne stopnje posameznih vrst žita.

§ 27.

(¹) Na zahtevo deponenta ali njegovega pravnega naslednika mora izdati podjetje skladiščni list.

(²) Če ne izda skladiščnega lista, mora javno skladišče pismeno potrditi prejem blaga. To potrdilo se ne more prenesti z indosamentom in ga je treba vrniti podjetju, če se izda pozneje skladiščni list ali kadar se blago dvigne.

Zavarovanje blaga.

§ 28.

(¹) Javna skladišča morajo ob prejemu vse blago v njegovi polni vrednosti zavarovati proti požaru, in sicer pri zavarovalnici, ki je upravičena poslovati v državi. Podjetje, ki zanemari to dolžnost, odgovarja za vsako škodo.

(²) Če nastane škoda zbog požarja, stopi na mesto blaga vsota, ki jo dolguje zavarovalnica.

Poslovna tajnost.

§ 29.

(¹) Javna skladišča morajo čuvati strogo tajnost o vsakem poslu svojih klientov in odgovarjajo za vso škodo, ki bi utegnila nastati zbog kršitve te dolžnosti. Podjetje izdaje statistične podatke o stanju in gibanju blaga po predpisih oblastev.

(²) Oblastveni organi so dolžni čuvati tajnost proti drugim osebam o vsem, kar so doznali ob izvrševanju nadzorstva nad podjetjem.

Trajanje hranjenja blaga.

§ 30.

(¹) Javno skladišče ne more zahtevati, naj dvigne deponent blago pred potekom dobe, za katero je bilo dogovorjeno, da ostane v skladišču. Ako ta čas ni bil dogovorjen, tedaj ne more podjetje zahtevati, naj deponent dvigne blago, preden poteče rok, ki se določi v pravilniku. Ta rok prične teči z dnem, ko je bilo blago sprejeto v shranitev, in ne sme biti krajši od treh mesecev. Za posamezne vrste blaga se smejo, oziraje se na svojstvo blaga, določiti različni roki.

(²) Če obdrži javno skladišče blago tudi po poteku dogovorjenega roka, ali če doba shranitve ni bila dogovorjena, sme zahtevati, naj se blago dvigne šele čez mesec dni po odpovedi nadaljnje shranitve blaga. Če rok shranitve ni dogovorjen, ali če je javno skladišče obdržalo blago tudi po poteku dogovorjenega roka, pričinja teči odpovedni rok s potekom roka, ki je določen v pravilniku za trajanje shranitve.

(³) Če deponent ne dvigne blaga v dogovorjenem roku, je javno skladišče upravičeno, prodati shranjeno blago na račun deponenta (§ 37.). Če ne prodaja javno

skladišče blaga v roku osmih dni, sme izvršiti prodajo samo, če predhodno obvesti o tem deponenta in je od dne odpošiljatve obvestila poteklo 15. dni. Prodaja je pravno veljavna tudi če deponent ni prejel obvestila.

(¹) Kadar javno skladišče ugotovi, da mu je bilo poslano v shranitev blago, ki ga po pravilniku ne sme sprejemati, ga ne sprejme v skladišče, ampak ga postavi deponentu na razpolago. Vendar pa mora na stroške in nevarnost pošiljatelja poskrbeti za začasno shranitev blaga.

(²) Za krivo deklariranje blaga, ki se po pravilniku sme sprejemati v skladišče, se smejo določiti v pravilniku konvencijske globe.

Pregledovanje blaga in jemanje vzorcev.

§ 31.

(¹) Javno skladišče mora deponentu ali njegovemu pooblaščenцу dovoliti, da v uradnih urah v navzočnosti nameščenca podjetja blago pregleda in vzame od njega vzorce in dopustiti mora, da deponent ukrene vse potrebno za vzdrževanje blaga, kolikor ni po pravilniku podjetje samo dolžno to izvršiti.

(²) Če zahteva deponent blaga pismeno, naj mu izda skladišče vzorce od njegovega blaga, mora skladišče to naročilo nemudoma izvršiti.

(³) Ob skupnem shranjevanju se smejo pregledati in jemati samo vzorci blaga, ki ga hrani podjetje.

Postopanje v primeru kvarjenja in izprememb v blagu.

§ 32.

(¹) Čim se opazi, da se blago kvari ali kako drugače izpreminja, zbog česar bi se mogla njegova vrednost zmanjšati, mora javno skladišče ukreniti vse potrebno, da se škoda odvrne ali zmanjša, in nemudoma obvestiti deponenta blaga; sicer je odgovorno za vso škodo, ki iz tega nastane.

(²) Če deponent v ravnokar navedenih primerih ne izda nikakršne odredbe, akoravno je bil po stanju stvari dolžan to storiti, ali če niti on niti njegov pooblaščenec nista mogla biti o tem obveščena, je javno skladišče, kjer grozi z odlašanjem nevarnost, upravičeno, da blago proda (§ 37.).

Izdajanje blaga in povračilo skladiščnih terjatev.

§ 33.

(¹) Javno skladišče mora med uradnimi urami vsak čas izročiti deponentu blago, kadar to zahteva in poravna vse terjatve, do katerih ima javno skladišče pravico v zvezi z obratovanjem skladišča, kakor so pristojbine za vskladiščenje, manipulacijo in izdajanje blaga, povračila plačane carine, trošarine, davščin in taks, stroški za raztovarjanje, natovarjanje, pretovarjanje in prenos blaga, povračila plačanih prevoznih in odpošiljatvenih stroškov, stroškov za zavarovanje in vzdrževanje v vskladiščenim blagom, in sicer s tekočimi obrestmi vred.

(²) Izdatki podjetja v gotovini se morajo povrniti tudi pred izročitvijo blaga. Pogoji teh vplačil se določijo v pravilniku podjetja.

(³) Javno skladišče ima pravico unovčiti svoje še neporavnane terjatve, ki so zapadle po predpisih tega zakona ali po določbah pravilnika, s prodajo blaga (§ 37). Prodaja se sme izvršiti šele osem dni potem, ko je javno skladišče obvestilo o tem deponenta blaga. Če je bil izdan o blagu skladiščni list, se prodaja ne sme izvršiti pred potekom roka za shranitev (§ 30).

§ 34.

(¹) Prejemnik blaga mora, kolikor to dopušča redni potek poslov, blago takoj pregledati, čim mu ga javno skladišče izroči. Če opazi ob prevzemanju na blagu kakšen primanjkljaj ali poškodbo, mora to takoj ugotoviti in nemudoma sporočiti javnemu skladišču; sicer se smatra, da je bilo blago pravilno izročeno.

(²) Javno skladišče je odgovorno za primanjkljaj ali poškodbo blaga, ki ju ob izdajanju ni bilo moči opaziti, samo takrat, kadar sta bila primanjkljaj ali poškodba nemudoma ugotovljena po izvedencih in prijavljena javnemu skladišču najpozneje tekom enega meseca po izročitvi blaga in ako se dokaže, da je nastala škoda po krivdi javnega skladišča v času od prevzema blaga v skladišče pa do njega izročitve.

§ 35.

(¹) Odškodninske terjatve proti javnim skladiščem zaradi izgube, primanjkljaja, poškodbe ali zakesnitve v izročitvi blaga zastarajo v enem letu. V primeru primanjkljaja ali poškodbe pričenja teči doba zastaranja s potekom dne, ko je bilo blago izročeno, v primeru izgube ali zakesnitve v izročitvi pa s potekom dne, ko bi se bila morala izvršiti izročitev. Če pa blago popolnoma propade, pričenja teči doba zastaranja z dnem, ko obvesti skladišče o tem deponenta blaga.

(²) Ti predpisi ne veljajo, če je izgubo, primanjkljaj, poškodbo in zakesnitev v odpravi ali izročitvi povzročilo javno skladišče iz hudobnega namena.

Zakonita zastavna pravica javnih skladišč.

§ 36.

(¹) Dokler je blago shranjeno v skladišču, ima skladišče na blagu zakonito zastavno pravico. Ta pravica ostane v polni veljavi tudi v primeru konkurza in ima prednost pred vsako drugo pravico, izvzemši terjatve po točkah 1. in 2. prvega odstavka § 38.

(²) Zastavna pravica pripada:

1. za vse terjatve javnega skladišča, do katerih ima pravico po pravilniku in tarifi za vskladiščenje, shranitev, manipulacijo, raztovarjanje, natovarjanje in pretovarjanje, prenos in izročitev blaga;

2. za vse terjatve z obrestmi vred javnega skladišča, ki so nastale s plačilom carine, trošarine, davščin in taks, prevoznih in odpošiljatvenih stroškov, stroškov za zavarovanje in vzdrževanje blaga, kakor tudi drugih morebitnih stroškov s shranjenim blagom.

Pravica do prodaje shranjenega blaga.

§ 37.

(¹) Prodaja shranjenega blaga po predpisih § 30., § 32., § 33. in § 38. se sme izvršiti brez sodnega postopanja ali drugih formalnosti na javni dražbi.

(2) Če ima blago borzno ali tržno ceno, se sme izvršiti prodaja tudi po borznem ali trgovinskem posredovalcu, ki je pooblaščen za take posle, ali po drugi osebi, ki je pooblaščen izvrševati javne prodaje.

(3) Prodaja se vrši na račun deponenta.

(4) O izvršeni prodaji je treba obvestiti deponenta; če je bilo mogoče obvestiti deponenta, a to ni bilo izvršeno, odgovarja javno skladišče za vso škodo.

(5) Kupec sme prevzeti blago, ko plača podjetju kupno ceno.

(6) Natančnejše določbe o izvrševanju javne prodaje se predpišejo v pravilniku (§ 19., točka 6.).

§ 38.

(1) Iz zneska, dobljenega s prodajo blaga po § 37., se morajo poravnati:

1. stroški prodaje;
2. še neplačane carinske in trošarinske terjatve, davščine in takse;
3. pristojbine in ostale terjatve, zavarovane z zakonito zastavno pravico javnega skladišča (§ 36.);
4. terjatve zastavnega upnika (§ 43.) s pripadki.

(2) Te terjatve se poravnajo po vrstnem redu, ki je zgoraj naveden.

(3) Po istem vrstnem redu se poravnajo terjatve tudi v primeru, ako izvede prodajo izvršilna oblast.

(4) Ostanek zneska, doseženega s prodajo, ki preostane po pokritju vseh prej navedenih terjatev, se izroči deponentu blaga. Če deponent ne dvigne denarja v roku treh mesecev od dne, ko je bil obveščen, ga deponira javno skladišče pri pristojnem sodišču.

(5) Prejšnji predpisi se uporabljajo tudi v primeru, ko stopi na mesto blaga znesek, ki ga mora plačati zavarovalno podjetje v primeru škode, nastale s požarjem.

Učinek pogodbe, nasprotujoče zakonskim predpisom.

§ 39.

Določbe pogodbe, ki so v nasprotju s predpisi tega zakona o dolžnosti javnih skladišč, nimajo pravnega učinka.

IV. POGlavJE.

O skladiščnih listih.

1. Izdajanje in oblika skladiščnega lista.

§ 40.

(1) Skladiščni list je izrezek iz matične knjige za skladiščne liste, ki jo vodi javno skladišče v kronološkem redu po predpisih § 23. Skladiščni list sestoji iz dveh medsebojno spojenih delov, ki se lahko ločita. Eden od teh delov je priznanica, drugi pa varant (zastavnica). Vsak del skladiščnega lista se označi kot tak z vzajemnim sklicevanjem drugega na drugega. Duplikati skladiščnega lista ali eden od obeh delov se smejo izdati samo v primeru sodne amortizacije izvornika.

(2) Javno skladišče ne sme izdati samo enega teh delov.

(3) Skladiščni list se izda na zahtevo deponenta bodisi za vse blago ali pa za posamezne dele blaga, ki je bilo sprejeto v shranitev.

§ 41.

(1) Oba dela skladiščnega lista se morata glasiti: »po naredbi« in vsebovati:

1. ime in sedež javnega skladišča;
2. tekočo številko skladiščne knjige in označbo skladišča, kjer je blago shranjeno;
3. rodbinsko in rojstno ime (tvrdo), poklic in stanovališče osebe, ki je izročila blago, ali osebe, po katere naročilu je bilo blago izročeno v shranitev;
4. natančno označbo vrste in količine shranjenega blaga, deklariranega ali ugotovljenega po teži in po kosih; znamko in številko, kakor tudi druge morebitne označbe, običajne v trgovini, in način omotanja; če se izda skladiščni list o blagu, ki se shranjuje skupaj z drugim blagom, se mora označiti v njem kakovost ali vrsta (tip) blaga;
5. pri kom, za kakšno vrednost in za kakšno dobo je blago zavarovano;
6. dobo shranitve blaga, določeno v pogodbi ali pravilniku (§ 30.);
7. vse pristojbine in vse stroške javnega skladišča (§ 33.), kakor tudi vse druge obremenitve blaga: za carino, trošarino ali druge javne davščine ali takse, ki še niso bile poravnane do dne, ko se izda skladiščni list;
8. kraj in čas izdaje skladiščnega lista in podpis tvrde javnega skladišča.

(2) Vse te podatke mora javno skladišče zabeležiti tudi v matično knjigo. Prav tako mora zabeležiti v skladiščno knjigo tudi izdajo skladiščnega lista (§ 23.).

(3) Javno skladišče je odgovorno za točnost podatkov, vsebovanih v skladiščnem listu, zlasti pa, kolikor se nanašajo na vrsto, količino in kakovost blaga.

3.* Indosiranje skladiščnega lista.

§ 42.

(1) Oba dela skladiščnega lista se smeta skupno ali ločeno prenašati z indosamentom.

(2) Kadar se skupno preneseta oba dela skladiščnega lista, velja indosiranje priznanice za oba dela.

§ 43.

(1) Prvi indosament varanta, s katerim se ta prenaša ločeno od priznanice, mora vsebovati:

1. rodbinsko in rojstno ime (tvrdo) ter stanovališče indosatarja;
2. znesek z obrestmi vred, ki je zavarovan z zastavno pravico na shranjenem blagu;
3. dan dospelosti zneska, zavarovanega z zastavno pravico;
4. datum in podpis indosanta.

(2) Vse to se mora vpisati tudi v priznanico.

(3) Javno skladišče mora vpisati v skladiščno knjigo polno vsebino prvega indosamenta, s katerim je blago zastavljeno, ter zabeležiti izvršeni vpis tako na priznanici kot na varantu in označiti na njima datum vpisa v skladiščno knjigo.

(4) Če se ne izpolni kakršnokoli izmed teh formalnosti, je indosament neučinkovit.

* Podnaslov v § 40. je v »Službenih novinah« označen s štey. 1., naslednji podnaslov v § 42. pa (najbrže pomotoma) že s št. 3.

§ 44.

Ostali indosamenti na enem delu skladiščnega lista ali na delih, ki se skupno prenašajo, glede svoje vsebine niso podvrženi predpisom § 43., toda na zahtevo imetnika skladiščnega lista ali enega izmed njegovih delov se morajo ti indosamenti dobesedno vpisati v skladiščno knjigo.

4. Adresat varanta.

§ 45.

(¹) Če ni v prvem zastavnem indosamentu (§ 43.) naveden drug adresat, ki biva v kraju sedeža javnega skladišča, je smatrati za adresata varanta javno skladišče.

(²) Kadar se določi na varantu drug adresat, se zabeleži ime adresata tako na priznanici kot v skladiščni knjigi podjetja.

5. Pravni učinek indosiranja priznanice in varanta.

§ 46.

(¹) Z indosamentom prehajajo vse pravice iz prenešenega skladiščnega lista ali enega izmed njegovih delov na indosatarja.

(²) Izročitev indosirane priznanice indosatarju ima glede pravic, ki zavisiijo od izročitve blaga, iste pravne učinke kakor izročitev blaga samega.

(³) Kadar se prenese z indosamentom priznanica brez varanta, je pravica, ki jo pridobi indosatar, priznanica, utesnjena s pravicami, osnovanimi s posebnim indosiranjem varanta (§ 43.).

(⁴) Če je bil izdan skladiščni list, je potrebna, a tudi zadostna za osnovo zastavne pravice na shranjenem blagu izročitev varanta, ki je indosiran po predpisih § 43.

(⁵) Zoper zakonitega imetnika skladiščnega lista ali enega izmed obeh delov se smejo navajati samo ugovori, ki se nanašajo na veljavnost izjave, učinjene v skladiščnem listu ali v enem izmed obeh njegovih delov, ali ki izvirajo iz vsebine skladiščnega lista ali enega izmed obeh delov, ali ki jih ima dolžnik neposredno zoper imetnika skladiščnega lista ali enega izmed obeh njegovih delov.

(⁶) Indosanti priznanice niso odgovorni po § 59.

§ 47.

(¹) Na blago, za katero je bil izdan skladiščni list, in na pravice, ki pripadajo glede blaga imetniku priznanice ali varanta, se ne more zahtevati izvršba ali zavarovanje.

(²) Predmet izvršbe ali zavarovanja more biti samo skladiščni list, odnosno vsak njegov del, če je razdeljen.

§ 48.

Če se zabeleži na priznanici, preden se izvrši ločeni prenos varanta, kakšna sodna odredba, s katero se prenašajo ali utesnjujejo pravice imetnika priznanice, je ločeni prenos varanta nedopusten in javno skladišče ne sme vpisati tudi takega prenosa v skladiščno knjigo.

6. Pravice in dolžnosti javnih skladišč in imetnika skladiščnega lista, priznanice in varanta.

Obče pravice in dolžnosti.

§ 49.

(¹) Vse pravice in dolžnosti, ki jih ima po predpisih tega zakona javno skladišče proti deponentu vskladiščnega blaga, veljajo, kadar izda podjetje skladiščni list, tudi proti zakonitemu imetniku priznanice.

(²) Kadar je javno skladišče po tem zakonu dolžno, obvestiti deponenta blaga, mora v primeru, ko se izda skladiščni list, obvestiti imetnika priznanice, če mu je znan, če pa mu ni znan, mora obvestiti deponenta blaga, ki mu je bil izdan skladiščni list.

(³) Kadar je z ločenim indosiranjem varanta osnovana zastavna pravica (§ 43.), mora javno skladišče obvestiti o prodaji, ki je bila izvršena po predpisih § 37., tudi znanega mu imetnika varanta.

(⁴) Prav tako mora postopati javno skladišče v primeru, kadar stopi na mesto blaga znesek, ki ga dolguje zavarovalnica kot povračilo škode, nastale zbog požarja (§ 28.).

Zamenjava skladiščnega lista.

§ 50.

(¹) Zakoniti imetnik skladiščnega lista (§ 61., točka 3.) sme zahtevati, da mu izda javno skladišče nov skladiščni list neposredno na njegovo ime.

(²) Imetnik skladiščnega lista ima pravico zahtevati, da se vskladiščeno blago razdeli na manjše dele in da se mu izdajo za vsakega izmed teh delov novi posebni skladiščni listi, glaseči se na njegovo ime.

(³) Če imajo priznanico in varant različne osebe, se sme zahtevati nov skladiščni list samo, kadar sporazumno to zahtevata imetnik priznanice in imetnik varanta.

(⁴) Imetnik varanta sme v tem primeru zahtevati, da mu imetnik priznanice indosira nov varant.

(⁵) Stroške za izdajo novega skladiščnega lista nosi imetnik priznanice, javno skladišče pa mora zahtevati povračilo prejšnjega skladiščnega lista in ga uničiti. Podjetje mora zabeležiti izdajanje novega skladiščnega lista v skladiščno knjigo.

Pregledovanje blaga in jemanje vzorcev.

§ 51.

Kadar se izda skladiščni list, ima pravico do pregledovanja in jemanja vzorcev imetnik priznanice (§ 31.). Imetnik varanta ima samo pravico do pregledovanja blaga.

Izdajanje blaga.

§ 52.

(¹) Če je izdalo javno skladišče skladiščni list, je dolžno, izročiti vsak čas, in tudi pred potekom shranjevalnega roka, med uradnimi urami blago imetniku obeh delov skladiščnega lista, čim se javnemu skladišču poravnajo vse terjatve, ki mu grede po § 33. Podjetje je dolžno, izročiti blago samo, kadar se mu vrne popoln skladiščni list (priznanica in varant).

(²) Javno skladišče sme, ni pa primorano, preizkusiti pristnost podpisa na skladiščnem listu.

§ 53.

(¹) Če ne vrne imetnik priznanice istočasno varanta, sme zahtevati, da se mu izda blago, samo v primeru, kadar položi pri javnem skladišču znesek, ki je zavarovan z zastavno pravico, skupno z obrestmi, ki se računajo do dneva dospelosti varanta.

(²) Prejšnji predpisi se uporabljajo tudi takrat, kadar varant še ni zapadel ali hranilni rok še ni potekel ali če imetnik varanta podjetju ni znan.

(³) Če je na varantu označen poseben adresat, ga mora javno skladišče obvestiti, da je denar položen.

(⁴) Skladišče mora denar, ki je bil položen za odkup varanta, izplačati imetniku varanta in zahtevati povračilo varanta. Javno skladišče sme položeni znesek izplačati tudi adresatu, če mu predloži varant s potrdilom o plačilu terjatve.

(⁵) Če se ne dvigne denar tekom treh mesecev, ko je potekel varantu rok za izplačilo, ga deponira podjetje pri pristojnem sodišču.

Prejemanje zavarovalnine.

§ 54.

Kadar se izda skladiščni list, je samo javno skladišče upravičeno sprejeti zavarovalnino, če nastane škoda zbog požarja (§ 28.).

Zakonita zastavna pravica javnih skladišč.

§ 55.

(¹) Javno skladišče sme uveljavljati zakonito zastavno pravico (§ 36.) zoper imetnika skladiščnega lista ali enega njegovih delov samo v toliko, kolikor se ob samem izdajanju skladiščnega lista zabeležijo na obeh njegovih delih terjatve podjetja proti deponentu blaga.

(²) Podjetje sme uveljavljati za terjatve javnega skladišča, ki so nastale glede blaga po izdaji skladiščnega lista, zastavno pravico samo v toliko, kolikor mu gredo te terjatve za dobo shranitve, ki je določena v skladiščnem listu; če pa ta doba ni izrečno označena, mu gredo te terjatve za dobo, določeno v § 30.

Izplačilo zneska, dobljenega s prodajo blaga.

§ 56.

(¹) Če je imetnik varanta, ki je bil prenesen ločeno od priznanice, popolnoma poplačan iz zneska, dobljenega s prodajo po § 37 in § 58., mora zahtevati javno skladišče povračilo varanta. V nasprotnem primeru se zabeleži na njem izvršeno delno plačilo in varant se vrne.

(²) Ostanek zneska, ki preostane v zmislu predpisa § 38. po izplačilu vseh terjatev, se izroči imetniku priznanice, istočasno pa se zahteva povračilo priznanice.

(³) Zneski, ki odpadejo na priznanico in varant, se deponirajo pri pristojnem sodišču, če jih imetniki ne dvignejo v roku treh mesecev, potem ko je potekel rok za plačilo varanta, odnosno shranitveni rok.

7. Protest radi neplačila, pravica do prodaje in regres imetnika varanta.

§ 57.

Če se varant ne odkupi pravočasno, mora imetnik varanta s protestom ugotoviti, da je predložil varant adresatu v plačilo in da se plačilo ni izvršilo; sicer izgubi pravico do regresa (§ 61., točka 4.).

§ 58.

(¹) Če se je dvignil protest radi neplačila, sme legitimirani imetnik varanta zahtevati, da proda javno skladišče brez sodnega postopanja ali drugih formalnosti zastavljeno blago. Prodaja blaga se vrši po določilih § 37.

(²) To pravico ima vsak indosant varanta, kadar ga je pridobil z odkupom.

§ 59.

(¹) Imetnik varanta, ki ni popolnoma poplačan s prodajo blaga, ima glede neporavnane delne svoje terjatve pravico regresa proti predhodnim indosantom varanta.

(²) Regresni zahtevki izgube svojo moč, če se prodaja blaga ni zahtevala v roku 30 dni od dne, ko je bil dvignjen protest.

8. Amortizacija skladiščnega lista.

§ 60.

(¹) Za izgubljeni skladiščni list ali enega njegovih delov se sme zahtevati pri pristojnem sodišču amortizacija.

(²) O uvedenem amortizacijskem postopanju obvesti sodišče tudi javno skladišče, ki mora zabeležiti odrejeno postopanje v skladiščno knjigo.

(³) Amortizacijski rok za skladiščni list ali za priznanico samo se računa, če ni potekel shranitveni rok, od prvega dne, ko ta rok poteče.

(⁴) Če se prosi za amortizacijo nerazdeljenega skladiščnega lista ali samo priznanice, sme dovoliti sodišče že po uvedbi amortizacijskega postopanja, da se dvigne blago iz skladišča, preden izreče svojo končno odločbo o amortizaciji. Kdor prosi za amortizacijo, mora dati v tem primeru popolno zavarovanje za plačilo terjatev morebitnih upnikov. Ko je amortizacija pravočasno izrečena, sme oni, v čigar korist je bila izrečena, zahtevati, da mu izda javno skladišče na njegove stroške novo priznanico, odnosno oba dela skladiščnega lista.

(⁵) Če se prosi samo za amortizacijo varanta, ki je bil indosiran po § 43., sme sodišče že po uvedbi postopanja in preden izreče končno odločbo o amortizaciji, pooblastiti osebo, ki prosi za amortizacijo, da izterja znesek s pripadki, ki je zavarovan z zastavno pravico, odnosno da ukrene vse, kar je po tem zakonu potrebno za zavarovanje njenih pravic in za plačilo njenih terjatev. To pooblastilo sme izdati sodišče samo takrat, kadar prosilec popolnoma zavaruje morebitne terjatve tretjih oseb.

9. Določbe meničnega zakona, ki veljajo za skladiščne liste.

§ 61.

Kolikor ni s tem zakonom določeno kaj drugega, veljajo za presojanje pravnih razmerij, ki so združena

s skladišnim listom ali enim njegovih delov, analogno nastopne določbe meničnega zakona z dne 29. novembra 1928.:

1. za zapisovanje zneska na skladiščnem listu — do ločbe § 6.; če je znesek na vsakem od obeh delov skladiščnega lista različno naveden, so listine nične;

2. za veljavnost podpisa in o pooblastilu za podpisovanje skladiščnega lista, kakor tudi o neupravičenem podpisovanju varanta — določbe § 7. in § 8.

3. o obliki indosamenta, o legitimaciji in preizkušanju legitimacije, kakor tudi o obveznosti imetnika skladiščnega lista in vsakega njegovih delov do povračila — določbe § 10., odst. 3., § 11., § 12., § 13., § 14., § 15., § 16., odst. 1., § 17., § 19. in § 39. izvzemši določbe, ki se nanašajo na trasata, akceptanta in akcept;

4. za varant — določbe § 34. do § 36., o dospelosti — določbe § 37., odst. 1. in 2., o protestu tudi določbe § 44. z omejitvijo, da mora obvestiti imetnik varanta samo svojega indosanta v teku štirih delovnih dni in da se v primeru, ko je bilo prodano blago, ker je bil dvignjen protest, računa ta rok od dne, ko je bila izvršena prodaja blaga; določbe § 45. do § 49., § 52., odst. 1., in § 53. o regresu radi neplačila, določbe § 54. o intervenciji zaradi plačila, kakor tudi določbe § 58., § 60. do § 62. o delnem plačilu s to razliko, da ne veljajo predpisi, ki se nanašajo na trasata, akcept in aval;

5. za ponarejeni ali predružačeni skladiščni list, kakor tudi za njegove dele — določbe § 68. in § 69.;

6. za protest varanta — določbe § 70. do § 77. o protestu s to razliko, da predpiše glede vodenja protestnega registra potrebne predpise minister pravde z uredbo in da stopi v § 77., odst. 1., na mesto trasata javno skladišče ali adresat varanta;

7. za zastaranje regresnih zahtevkov zoper indosanta varanta — določbe § 78., odst. 2. in 3., s to razliko, da začenja teči doba zastaranja proti imetniku varanta s prvim dnevom po izvršeni prodaji blaga, če je bilo prodano, ker je bil dvignjen protest, nadalje odredbe § 79. do § 84.;

8. za amortizacijo skladiščnega lista ali enega od obeh njegovih delov določbe §§ 90., 92. in 93.;

9. glede nasprotja med zakoni, občih odredb. kakor tudi prehodnih odredb — predpisi § 94. do § 96., § 97. do § 102. in § 108. do § 112.

V. POGlavJE.

Posebni predpisi o zadružnih skladiščih.

§ 62.

(1) Zadružnim zvezam in poljedelskim pridobitnim zadrugam, ki so osnovane po zadružnem zakonu in ki ustanove zadružna skladišča, namenjena za vskladiščenje žita in ostalih poljedelskih pridelkov, se dovoli izdajati za shranjeno blago zadružne skladiščne liste.

(2) Zadružna skladišča smejo, izvzemši primere, navedene v § 30., § 32., § 37. in § 58., prodajati na račun svojih članov blago, ki so ga izročili v shranitev.

(3) Od nečlanov smejo zadružna skladišča sprejemati blago v shranitev samo toliko, kolikor so zadruga v to pooblašene z zadružnim zakonom.

§ 63.

(1) Dovoljenje za ustanavljanje zadružnih skladišč po tem zakonu, ki jih ustanavljajo zadruga, izdaja ban

po zaslišanju glavnih poljedelskih ustanov banovine, v območju uprave mesta Beograda pa minister za trgovino in industrijo. Ustanavljanje zadružnih skladišč, ki jih osnavljajo zadružne zveze poljedelskih proizvoznikov, dovoljuje minister za trgovino in industrijo v sporazumu z ministrom za poljedelstvo. Glede vlaganja prošelj za ustanavljanje zadružnih skladišč veljajo predpisi odstavka 1. do 4., § 6.

(2) Dovoljenje se izdaje neglede na obstoječa javna skladišča.

(3) Zadružnim skladiščem se smejo priznati tudi pravice, navedene v II. poglavju tega zakona. Poleg tega uživajo zadružna skladišča tudi vse ostale ugodnosti, ki veljajo za zadruga po zadružnem ali kateremkoli drugem zakonu.

§ 64.

(1) Zadružna skladišča so podvržena v svojem delovanju in poslovanju predpisom III. poglavja tega zakona. Poslovodje, ki jih postavi zveza ali zadruga, morajo ustrezati pogojem § 4. tega zakona.

(2) Za zadružna skladišča niso obvezni predpisi o razsodišču, določeni v § 19., odst. 3., točki 7.

(3) Kolikor niso s tem zakonom določeni posebni predpisi, veljajo tudi za zadružna skladišča določbe trgovinskega zakonika.

§ 65.

Zadružni skladiščni listi, ki jih izdajo zadružna skladišča za shranjeno blago, se izdajajo po predpisih IV. poglavja tega zakona z enakim pravnim učinkom, kakor je predviden za javna skladišča.

VI. POGlavJE.

Nadzorstvo nad skladišči in kazenski predpisi.

§ 66.

(1) Nadzorstvo nad javnimi skladišči in nad poslovanjem zadružnih skladišč vrši ban, na ozemlju uprave mesta Beograda pa minister za trgovino in industrijo.

(2) Nadzorstvena oblast sme v vsaki dobi odrediti revizijo javnega skladišča in njegovega poslovanja. V tem primeru imajo delegatje nadzorstvene oblasti pravico zahtevati, da prisostvujejo organi podjetja pregledu in da dajo resnična pojasnila. Natančnejše predpise o izvrševanju nadzorstva predpiše minister za trgovino in industrijo v sporazumu s prizadetimi ministri.

§ 67.

(1) Javna skladišča, odnosno zadružna skladišča ki postopajo v nasprotju s predpisi tega zakona, kakor tudi s predpisi, izdanimi na podstavi tega zakona, nadalje pravilnika in tarife skladiščnih pristojbin, se kaznujejo z denarno kaznijo do 50.000 Din.

(2) Oblastvo, ki je izdalo dovoljenje za ustanovitev skladišča, odvzame to dovoljenje, če se javno skladišče pregreši zoper predpise § 18. tega zakona. Dovoljenje sme odvzeti tudi takrat, kadar se podjetje javnih skladišč, zveza ali zadruga ponovno kaznujejo radi težkih pregreškov proti temu zakonu. V primeru težkega pregreška proti temu zakonu ali v primeru ugotovljenih zlorab sme oblastvo, ki je izdalo dovoljenje, odvzeti po

edine ali vse pravice, ki so bile dovoljene po predpisih II. poglavja tega zakona.

(³) Denarne kazni izreka nadzorstveno oblastvo.

(⁴) Vplačane denarne kazni grede v korist sklada banske uprave za podpiranje strokovnih šol, v območju uprave mesta Beograda pa v korist sklada ministrstva za trgovino in industrijo za podpiranje strokovnih šol.

VII. POGlavJE.

Predhodne in sklepne odredbe.

§ 68.

(¹) Javna skladišča, ustanovljena po dosedanjih zakonih, morajo prilagoditi svoje pravilnike temu zakonu ter jih predložiti tekom štirih mesecev od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, v odobritev ministru za trgovino in industrijo. Če tega ne učinijo ali če ne popravijo v določenem roku pravilnikov po navodilih ministra za trgovino in industrijo, izgubijo svojstvo javnih skladišč in ne smejo več izdajati skladiščnih listov niti po tem niti po dosedanjih zakonih.

(²) Za skladiščne liste, izdane do dne, ko stopi ta zakon v veljavo, veljajo predpisi dosedanjih zakonov. Prav tako se presojuje po dosedanjih zakonih oblika in učinek indosiranja, ki je bilo izvršeno po uveljavitvi tega zakona na takih skladiščnih listih ali na vsakem od njegovih delov, kakor tudi dejanja, ki so potrebna za ohranitev in uveljavljenje pravic, izvirajočih iz skladiščne lista ali vsakega od njegovih delov.

§ 69.

(¹) Dokler se ne izda enoten obrtni in trgovinski zakon, omenjen v § 2., v § 17. in v § 64., veljajo za javna skladišča predpisi obrtnega in trgovinskega zakona, ki sta v veljavi v območju njih sedeža.

(²) Prav tako se uporabljajo tudi za razlastitev predpisi območja, kjer se ustanovi javno skladišče.

§ 70.

Zadružna skladišča, ustanovljena po § 41. zakona o pospeševanju poljedelstva z dne 6. septembra 1929., nimajo značaja zadružnih skladišč v zmislu tega zakona in ne morejo izdajati skladiščnih listov po tem zakonu. Če hočejo ta skladišča pridobiti tak značaj, se morajo prilagoditi predpisom tega zakona.

§ 71.

(¹) Ko stopi ta zakon v veljavo, izgube veljavo nastopni zakoni in zakonski predpisi o javnih skladiščih:

1. zakon z dne 28. aprila., L. D. Z. št. 64., o ustanavljanju in obratovanju javnih skladišč in o skladiščnih listih, ki so jih izdala;

2. določbe šestega naslova o poslovanju javnih skladišč (§ 434. do § 452.) zakonskega člena XXXVII. skupnega hrvatsko-ogrškega sabora iz leta 1875. o trgovinskem zakonu;

3. vse odredbe in predpisi, ki so bili izdani o javnih skladiščih v zvezi z zgoraj omenjenimi zakoni.

(²) Predpisi drugih zakonov, uredb in odredb izgube svojo veljavo, kolikor so v nasprotju s predpisi tega zakona.

(³) Kolikor se kakšen zakon, uredba ali odredba sklicujejo na predpise zakona o javnih skladiščih, od-

nosno o poslovanju javnih skladišč, je umeti predpise tega zakona.

§ 72.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč 30 dni potem, ko se objavi v »Službenih novinah«.

Bled, dne 23. avgusta 1930.

Aleksander s. r.
Minister

za trgovino in industrijo:
Juraj Demetrović s. r.

Predsednik

ministrskega sveta,
minister

za notranje posle,
častni adjutant

Nj. Vel. kralja,
divizijski general

Peter Živković s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:

Dr. M. Srškić s. r.

Uredbe osrednje vlade.

246.

Št. 25.729.

Na podstavi §§ 127. in 185. zakona o gozdih z dne 21. decembra 1929. ter v soglasju z ministrom za notranje posle, dobljenim z odločbo št. 41.712/1930., predpisujem ta-le

Pravilnik

o ureditvi gozdarske službe pri občinah upravnih oblastvih.*

I. Obča določila.

Člen 1.

V zmislu § 127. zakona o gozdih izvršuje gozdarsko policijo in nadzorstvo minister za gozde in rudnike po občinah upravnih oblastvih.

Da bi občina upravna oblastva mogla vršiti svojo dolžnost glede izvedbe določil zakona o banski upravi z dne 7. novembra 1929., zakona o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna področja z dne 3. oktobra 1929. in zakona o notranji upravi z dne 19. junija 1929. z izpremembami in dopolnitvami z dne 9. oktobra 1929., kakor tudi določil, pravilnikov in naredb, ki se osnujejo na teh zakonih, se jim dodeljuje gozdarsko strokovno osebje.

Člen 2.

Gledé strokovnega gozdarskega osebja, dodeljenega občinam upravnim oblastvom, veljajo predpisi člena 28. zakona o notranji upravi.

Člen 3.

V strokovnem oziru mora gozdarsko strokovno osebje pri občinah upravnih oblastvih:

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 8. oktobra 1930., št. 230/LXXX/492. — Zakon o gozdih glej »Uradni list« z dne 28. februarja 1930., št. 162/35. V slovenskem prevodu so se upoštevali vsi popravki, objavljeni v »Službenih novinah« z dne 20. oktobra 1930., št. 240/LXXXIV/514.

1. s svojimi strokovnimi sveti in predlogi podpirati upravna oblastva pri izvrševanju gozdno-policijskega nadzorstva nad gozdi in uporabi zakonov in predpisov, kolikor se tičejo gozdarstva, neprestano motriti gozdno gospodarstvo in razmere ter prijavljati opažene nedostatke in staviti predloge za njihovo odstranitev;

2. pospeševati gozdarstvo s poučevanjem in navajanjem posestnikov gozdov, katerim bi bili ti pouki in navodila potrebna ali bi sami prosili zanje, ter po lastni pobudi predlagati načine in sredstva za pospeševanje gozdnega gospodarstva;

3. izvrševati vse dolžnosti, ki so v zvezi z gozdnim gospodarstvom in jih predpisujejo drugi zakoni in naredbi. (N. pr. o ureditvi hudournikov, o lovu, o komasaciji itd.);

4. po pooblaščenju občin upravnih oblastev opravljati komisijske ogledne glede predmetov, ki spadajo v gozdno stroko.

Člen 4.

Kot nosilec oblasti se sme strokovni referent pojaviti samo, kadar je od svojega starešine za to pooblaščen, brez pooblastila pa samo tedaj, ako je treba, da se prepreči neposredna nevarnost. O tem mora takoj obvestiti svojega starešino.

Gozdarsko strokovno osebje se ne sme uporabljati za posle in razprave, ki se ne nanašajo na gozdarstvo in lov, a že celo ne, da bi vodilo take razprave in izrekalo razzsodbe v gozdno-policijskih, lovno-policijskih in gozdno-kazenskih poslih.

Pri takih razpravah more to osebje sodelovati samo tako, da daje po potrebi svoje strokovno mnenje, da preizkuša odškodninske zneske in da izvrši eventualno potrebne strokovne ogledne (glej člen 28., odstavek 3. in člen 29., odstavek prvi, zakona o notranji upravi).

Člen 5.

Preden izdajo občja upravna oblastva odločbo v gozdnih ali lovskih zadevah, morajo v vsakem primeru pribaviti mnenje svojih gozdarskih strokovnjakov.

Člen 6.

Za opravljanje poslov gozdarske stroke pri bankskih upravah se postavlja v odseku za gozdarstvo potrebno gozdarsko osebje.

Za opravljanje poslov gozdarske stroke pri sreskih načelstvih se postavi gozdarski referent s potrebnim pomožnim strokovnim osebjem.

Med gozdarsko-tehniško pomožno osebje, ki se sme po potrebi dodeliti na delo pristojnim oblastvom občje uprave, se všttevajo:

Podgozdarji, nadlogarji in izjemoma logarji. (Glej III. poglavje.)

Člen 7.

Po posebnih razmerah se smejo posamezni gozdarski referenti postaviti tudi za dva ali več srezov. Sedež in področje gozdarskega referenta določi minister za notranje posle v sporazumu z ministrom za gozde in rudnike.

Gozdarski referenti, katerih službeno področje se razteza v dva ali več političnih srezov, so podrejeni, dokler vršijo službo, v službenem oziru sreskemu načelniku tistega sreza, v čigar področju vršijo službo, drugače pa sreskemu načelniku, na čigar področju jim

je določen sedež. (Glej člen 49. zakona o notranji upravi.) Disciplinski postopek izvede poslednji.

Sedež in področje gozdarsko-tehniškega pomožnega osebja določa ban na predlog gozdarskega odseka.

Člen 8.

Gozdarsko osebje pri občin upravnih oblastvih imenuje v zmislu zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih z dne 31. julija 1923. na položaje v glavnih skupinah kralj, ostalo do vštete druge skupine III. kategorije ter gozdarsko-tehniškega pomožnega osebja, ki ga imenuje, premešča in upokojuje ban v zmislu § 35. zakona o bankski upravi.

Člen 9.

Gozdarski referenti pri občin upravnih oblastvih morejo biti samo gozdarski strokovnjaki s popolno fakultetno izobrazbo ali njej enako visokošolsko izobrazbo in predpisanim izpitom za samostalno upravljanje gozdnega gospodarstva.

Za gozdarsko-tehniško pomožno osebje se zahteva, da je opravilo predpisani izpit za to službo, da je zdravo in za gozdno službo sposobno, da je odslužilo svoj rok v vojski in da je neomadeževano.

Nadlogarji morajo imeti razen tega tudi najmanj 10 let efektivne gozdarske pomožne službe.

Člen 10.

Gozdarskemu strokovnemu in pomožnemu osebju pri občin upravnih oblastvih pripadajo za službena potovanja potni stroški po predpisih, ki veljajo tudi za ostale uslužbence iz resora notranje uprave (Uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uradnikov in uslužbencev D. R. št. 150.000/1928., oziroma 13.400/1930.).

V zmislu člena 106. zakona o n. u. more minister za gozde in rudnike v sporazumu z ministrom za notranje posle določiti poprečnine za dnevnice in potne stroške za opravljanje rednih službenih potovanj. Potne poprečnine se izplačujejo mesečno naprej obenem z ostalimi prejemki.

Za ogledne in komisije, ako se vršé po specialnih naredbah občega upravnega oblastva, pripada gozdarskemu strokovnemu in pomožnemu osebju povračilo za potne stroške po predpisih, ki veljajo tudi za ostale uslužbence iz resora notranje uprave na podlagi predpisu primerno sestavljenih potnih računov.

Potni stroški padajo na breme strank, ako se je potovanje izvršilo na njihovo zahtevanje ali ako to predpisujejo posamezna določila zakona in naredb.

Vsakega pol leta je treba sestaviti izkaz o potovanjih gozdarskega osebja pri občin upravnih oblastvih, ki se niso opravila na račun rednega potnega kredita, in ga predložiti ministrstvu za gozde in rudnike na vpogled.

V tem izkazu je treba navesti namen potovanja, na čigav račun se je potovanje izvršilo, nadalje kdo je potni račun preizkusil, ter končno označiti znesek zaračunjenih in izplačanih stroškov. (Semkaj spadajo tudi potovanja n. pr. v breme kredita za pogozdovanje itd.)

Člen 11.

Gozdarsko osebje pri občin upravnih oblastvih more opravljati privatne posle (uprava privatnih ali samo-

upravnih gozdov, vodstvo manjših gozdno-industrijskih podjetij, izdelava obsežnih elaboratov itd.) v zmislu zakona o gozdih § 131. samo z dovoljenjem ministrstva za gozde in rudnike na banov predlog.

Vse zgoraj naveden posle sme omenjeno osebje opravljati samo v tem primeru, ako niso v nasprotju z njegovo službo in ako bi se s tem ne zanemarjale lastne službene dolžnosti, kar morajo upoštevati njihovi neposredni starešine.

Člen 12.

Ako se o priliki razprav o prestopkih, kaznivih po zakonu o gozdih, ustanovi, da je potrebno storjeno škodo na licu mesta oceniti ali opravljeno ocenitev preizkusiti, morajo občina upravna oblastva v ta namen uporabiti gozdarsko osebje, nameščeno pri teh oblastvih.

Privatni strokovnjak sme prisostovati strokovnim ogledom poleg uradnih gozdarskih strokovnjakov samo na zahtevanje in stroške stranke kot njen strokovni svetovalec.

Člen 13.

Gozdarsko osebje pri občin upravnih oblastvih ima pravico nositi strelno orožje, gozdarsko tehniško pomožno osebje pa mora seboj nositi tako orožje.

Eno in drugo osebje mora v zmislu člena 16. zakona o imetju in nošenju orožja z dne 14. junija 1928. nositi s seboj listine pristojnega oblastva o pravicah, da sme imeti in nositi orožje, ki se pri njem najde.

Vrsta orožja, ki ga imajo zgoraj navedeni pravico, oziroma dolžnost nositi, se odobri s posebnim pravilnikom. Dotlej, da se izda ta pravilnik, nosi omenjeno osebje orožje, ki je bilo v posameznih pokrajinah tudi dosedaj udomačeno.

Člen 14.

Celokupno gozdarsko osebje občin upravnih oblastev stoji pod vrhovnim nadzorstvom ministra za gozde in rudnike, kateremu pripada pravica kontrolirati delo tega osebja po potrebi po svojih odposlancih.

II. Posebna določila.

I.

Odsek za gozdarstvo pri banski upravi.

Člen 15.

V delokrog odseka za gozdarstvo spada:

1. sodelovanje pri osebnih in stvarnih poslih gozdarskega osebja pri občin upravnih oblastvih kakor tudi pri imovinskih občinah, razen kazenskih predmetov omenjenega osebja;

2. nadzorstvo nad logarskimi šolami in tečaji, kakor tudi izpiti za gozdarsko tehniško pomožno in lovsko nadzorno službo;

3. gozdarsko-tehniška služba, gozdno redarstvo, gozdno gospodarstvo in organizacija gozdarske službe;

4. odobravanje gozdnih gospodarskih načrtov (gospodarskih osnov, programov in inventariziranja) za nedržavne gozde, ki morajo po zakonu o gozdih imeti gospodarski načrt (velika privatna gozdna posestva, gozdi zemljiških skupin, plemen, občin, vasi, mest, fondov, cerkvenih veledostojanstvenikov, verskih zakladov, samostanov, cerkev, vakufov, zaščitni gozdi, kakor tudi tisti, ki so obremenjeni s služnostimi, gozdi delniških družb in sličnih korporacij), kakor tudi za gozde imovinskih občin;

5. nadzorstvo nad strokovno upravo in gozdnim gospodarjenjem v vseh gozdih vobče, posebno pa v gozdih, ki so pod posebnim javnim nadzorstvom (zaščitni, zakladni, župni, župnijski, samostanski gozdi, gozdi, obremenjeni s služnostjo paše in drvarjenja, gozdi rudarskih podjetij in slični);

6. nadzorstvo nad redno gozdno upravo in gospodarjenjem v samoupravnih gozdih (banovin, zemljiških skupin, občin, vasi, plemen, mest in sličnih korporacij), kontroliranje ocen za prodajo določenih gozdov omenjenih samouprav, odobravanje prodaje lesa v njih, določevanje njihovega rednega in izrednega gozdnega dohodka;

7. nadzorstvo nad službo in gospodarjenjem z imovinskimi občinami po navodilu »C« zakona od 11. julija 1881. o imovinskih občinah; kontrola nad računovodskimi in blagajniškimi posli direktij gozdov imovinskih občin);

8. izvajanje zakona o gozdih razen predmetov pravne narave, za katere daje odsek strokovna mnenja;

9. nadzorstvo nad delom podrejenih direktij državnih gozdov po zakonu o gozdih v mejah, ki jih določi minister za gozde in rudnike, zlasti pa v smeri, ali se pravilno dajejo služnosti zato upravičenim uživalcem v državnih gozdih, obremenjenih s služnostimi (gradbeni les, drva, paša itd.), nadalje ali se daje les agrarnim interesentom in dobrovoljcem v zmislu obstoječih predpisov zanje; odobravanje prodaje lesa iz rednih sečenj v državnih gozdih po gospodarskem načrtu z javnimi licitacijami v vrednosti 250.000.— Din (izvzemši režijsko poslovanje), kakor tudi dovoljevanje brezplačnega lesa, kolikor ni pristojna direkcija gozdov;

10. izdelava službenih strokovnih naredb in tehniških poslovnih navodil za vse nedržavne gozde;

11. vzdrževanje medsebojnih zvez z odseki za gozdarstvo drugih banovin zaradi enakomernega dela;

12. pogozdovanje in izboljšave z lesom obraslih pašnikov, gozdnih pašnikov in planin;

13. pogozdovanje kraškega sveta, goličav, sviža in vseh nepogozdenih gozdnih površin, kakor tudi skrb, da se v zmislu § 104. zakona o gozdih vsakoletne vzgojne osnove pravočasno predložijo banu na odobrenje;

14. nagrada pa pogozdovanje kraškega sveta in goličav;

15. nadzorstvo nad upravljanjem drevesnic za pogozdovanje obče uprave, ki se vzdržujejo iz državnih ali banovinskih sredstev, in razdelitev sadik iz njih. brigade se, da se v prvi vrsti zadosti prijavljenim potrebam občin upravnih oblastev ter da se siromašnim občinam in malim posestnikom gozdov razdelijo sadike brezplačno.

Proverava in predlaga na odobrenja proračuna drevesnic občin upravnih oblastev in cenike za prodajo proizvajanih sadik;

16. dovoljevanje odstopanja od predpisanih gospodarskih načrtov za omenjene nedržavne gozde ter evidenca o izdanih dovoljenjih.

17. skrb, da se za vse gozde sestavijo gospodarske osnove (programi) v zmislu §§ 59. in 74. zakona o gozdih;

18. odobrenje cenikov za gozdne proizvode in škode;

19. evidenca o izkoriščanju gozdov po kategorijah lastništev in opazovanje gibanja cen gozdnih proizvodov;

20. podajanje mnenj glede postavljanja novih žag v zmislu § 88. zakona o gozdih;

21. nadzorstvo nad delom sodišč po zakonu o omejevanju gozdov v Srbiji in Črni gori, kakor tudi predlaganje oseb za predsednike in člane teh sodišč;

22. podajanje strokovnih mnenj in stavljanje predlogov:

- a) o delitvi privatnih gozdov in gozdnih zemljišč do 500 ha;
- b) o individualni delitvi gozda in z drevjem obraslih pašnikov samoupravnih teles, kakor tudi gozdov, ki so pod posebnim javnim nadzorstvom (glej točko 5. in 6.);
- c) o delitvi samoupravnih gozdov o priliki cepljenja;
- č) o vseh predmetih gozdarstva in lovstva, posebno pa o gozdno-redarstvenih in lovsko-redarstvenih prekrških;

23. sodelovanje s pristojnimi oblastvi za agrarno reformo in za agrarne operacije v banovinah, v katerih so ta pristojna oblastva;

24. opravljanje poslov po zakonu o ureditvi hudournikov, kolikor niso pristojna podrejena oblastva, in reševanje pritožb proti odločbam teh oblastev;

25. izvedba zakona o lovu razen predmetov pravne narave, za katere daje odsek strokovna mnenja;

26. pospeševanje racionalne vzgoje divjačine;

27. dajanje dovoljenj glede izvoza žive divjačine;

28. nagrajanje oseb, ki uničujejo roparsko zverjad;

29. gozdna in lovska statistika po priloženih obrazcih (glej letno poročilo) in

30. predlaganje v odobrenje projektov za vse vrste tehniških del kakor tudi kolavdacija izvršenih del, kolikor ne presegajo 500.000 Din.

Člen 16.

Odsek za gozdarstvo mora skrbeti, da vsi lastniki gozdov namestijo in vzdržujejo samo tako strokovno osebje, ki ustreza kvalifikacijam, predpisanim s pravilnikom za posamezno banovino v zmislu § 133. zakona o gozdih.

V nasprotnem primeru se mora postopati po § 134. omenjenega zakona.

Istotako bo skrb odseka za gozdarstvo nadzirati, da vodijo gozdna podjetja, ki eksploatirajo letno čez 30.000 m³ trdega ali 50.000 m³ mehkega tehniškega lesa, popolnoma kvalificirani gozdarski strokovnjaki (§ 77. zakona o gozdih).

Člen 17.

Odsek za gozdarstvo mora voditi naslednje zapisnike in razvidnike po priloženih vzorcih:

1. evidenco vseh spisov, ki so dospeli v III. oddelek banske uprave ter so dodeljeni v delo gozdarskemu odseku;

2. popis vsega podrejenega gozdarskega in gozdarsko-tehniškega pomožnega osebja;

3. popis gozdov v področju banovin po obrazcih, navedenih v prednjem členu točka 29;

4. popis gozdov, razvrščen po srezih, upravnih občinah in, kjer je kataster, po katastrskih občinah, in sicer gozdov:

- a) državnih,
- b) imovinskih občin,
- c) urbarskih občin,
- č) mestnih in trških občin,
- d) upravnih občin,
- e) krajnih (vaških) občin,
- f) plemiških občin,
- g) privilegiranih občin,
- h) skupnih (solastniških),
- i) zakladnih,
- j) redov, samostanov, benificij,

k) cerkvenih, kapiteljskih, vakufskih, gozdnih združenj, privatnih skupin, bratovščin in sličnih korporacij,

l) plemenskih,

m) delniških družb,

n) fidejkomisov,

o) gozdov, obremenjenih s služnostimi.

5. popis gozdnih glavnih podrejenih imovinskih občin;

6. popis gozdnih glavnih podrejenih zemljiških skupin in občin;

7. kataster lovišč (predpiše se z zakonom o lovu);

8. cenike za prodajo gozdnih proizvodov;

9. gozdno-odškodninske cenike;

10. geološko karto banovine;

11. popis odobrenih in potrošenih kreditov v gozdne namene;

12. popis vseh odobrenih gospodarskih osnov in programov, sestavljenih za podrejene gozde;

13. popis vzgojnih predlogov podrejenih privatnih gozdov, kolikor jih morajo njih posestniki predlagati po zakonu o gozdih ali po pravomočnih odločbah občin upravnih oblastev;

14. popis pogodb in pogodb o prodaji debel in lesa iz samoupravnih gozdov, nadalje iz državnih gozdov za kupnino od 50.000 do 250.000 Din;

15. izkaz o oddaljenosti vasi in gozdnih srezov cele banovine;

16. popis žag in evidenca o predelavi lesa;

17. popis avtoriziranih gozdarskih inženjrov;

18. zbirko normalij;

19. popis predmetov zgodovinske, znanstvene itd. vrednosti;

20. inventar predmetov.

21. inventar zgradb.

Člen 18.

Šef gozdarskega odseka pri banskih upravah mora s pomočjo dodeljenega gozdarskega osebja vsako leto prepotovati področje banovine, da bi bil stalno informiran o resničnih gozdarskih razmerah v banovini. On se mora osebno prepričati o stvarni uporabi zakona o gozdih in njegovih gozdno-policijskih predpisov, o službenem poslovanju gozdarskih referentov in pri sreskih načelstvih dodeljenega tehniškega pomožnega osebja.

Nadzorna potovanja se morajo vršiti tako, da se obhodijo periodično vsa gozdna področja banovine ter da se po možnosti vsako leto vsaj enkrat pregleda delo vsakega gozdarskega referenta in pri sreskih načelstvih dodeljenih organov.

Posebno je treba pregledati:

1. V pisarni:

a) reševanje spisov in predlogov gozdarskega referenta sreskega načelstva o predmetih, ki se tičejo gozdnega gospodarstva, gozdnega redarstva in nadzorstva (kakor tudi lova, ureditve hudournikov, komasacij in slično;

b) ali so se prijave glede povzročenih gozdnih škod v gozdih, ki so pod upravo gozdarskega referenta, pravočasno predložile in razpravljale, ali so odškodnine pravilno obračunane, ali so sreska načelstva vpoštevala predlagane kazni in druge ukrepe, kakor tudi ali so povračila gozdnih škod in stroški prisojeni, končno kako so se prisojena povračila in globe vplačale;

c) kako je gozdarski referent izvajal lesosečne in vzgojne predloge za gozde, ki so pod posrednim nadzorstvom banske uprave;

ž) ali in kako so podrejene zemljiške skupine in občine, ki so glede strokovne uprave in gozdnega gospodarjenja pod posrednim nadzorstvom banske uprave, sestavile letne proračune z ozirom na potrebe gozdnega gospodarjenja in ali so zagotovljeni stroški za upravo, davek, čuvanje in pogozdovanje;

d) končno je treba pregledati vse izkaze in popise, ki jih mora voditi gozdarski referent sreskega načelstva, potem pa opravljeni pregled zabeležiti v izkaze in popise.

2. na terenu:

a) ali se odobrena sečnja v vseh gozdih, posebno pa v samoupravnih gozdih in v gozdih, ki so pod posebnim javnim nadzorstvom, vrši v mejah odobrenja;

b) ali se točno izvajajo po pristojnih oblastih odobrene gospodarske osnove, programi in eksploatacijski načrti;

c) ali se točno izvaja specialni način gospodarjenja z gozdi in pogozdovanja, ki je naložen lastnikom gozdov z odločbami pristojnih oblastev;

ž) da se gozdi ne krčijo brez dovoljenja in ne pretvarjajo v drugo vrsto kulture;

d) da se gozdi in gozdna zemljišča, za katera se je izdalo dovoljenje krčenja, v določenem roku vnovič pogozdijo, ako se niso v določenem roku pretvorila v drugo vrsto kulture;

e) da se odobrene sečine kakor tudi ostale gozdne površine, določene z vzgojnim predlogom ali predpisom § 12. in 13. zakona o gozdih za pogozdovanje, v resnici tudi pogozdujejo;

f) da se proseki, kakor tudi varnostni pas ob železnicah vzdržuje trajno čist;

g) da se točno izvajajo gozdno-policijski in gospodarski ukrepi, določeni, da se odvrne škoda po požarih in mrčesu;

h) da ne pasejo koz, kjer to ni dovoljeno, in v večjem številu, nego je to dovoljeno;

i) da se ne izvajajo čiste sečnje (na golo) v zaščitnih gozdih ter v privatnih gozdih brez prijave;

j) da se ne vrši paša in žirjenje na gozdnih površinah, ki so postavljene v zabrambo zaradi pogozdovanja ali podmlajevanja, nadalje v mladih gozdih, ki še niso toliko odrasli, da bi jim živina ne mogla škodovati, končno, da ne pasejo več živine, nego more gozd prenesti z ozirom na svoje stanišče in predpise racionalnega gospodarstva;

k) ali je materialna ocenitev debel, ki so določena za prodajo ali zamenjavo v samoupravnih gozdih, pravilna, kakor tudi, ali je ta ocenitev pravilna v državnih gozdih, kolikor odobrava licitacijo v zmislu § 50. zakona o gozdih ban;

l) ali se v gozdih, ki so pod posebnim javnim nadzorstvom v zmislu § 57. zakona o gozdih, vrši gospodarstvo po načelu stroge trajnosti;

m) ali se pravilno izvajajo lesosečni in vzgojni predlogi, ki se predlagajo na odobrenje banu za gozde, navedene pod 1.), za katere ni sestavljena gospodarska osnova (§ 60. in 61. zakona o gozdih);

n) ali so za privatne gozde, večje od 300 ha, sestavljene gospodarske osnove in ali se pravilno izvajajo;

o) ali se redno vodijo službene knjige gozdarsko-tehniškega pomožnega osebja;

p) ali se točno izvajajo vse izdane lovno policijske odredbe.

Člen 19.

Banska uprava izda na podlagi opazovanj gozdarskih strokovnjakov in predloženega poročila potrebne odredbe, kako se odstranijo opaženi nedostatki.

Člen 20.

Gozdarsko osebje odseka za gozdarstvo vodi o službenih potovanjih dnevnik po priloženem obrazcu.

Člen 21.

Najkasneje koncem maja vsakega leta mora odsek za gozdarstvo predložiti ministrstvu za gozde in rudnike letno poročilo, v katerem morajo biti opisane vse gozdarske in lovne razmere v banovini.

To poročilo mora biti sestavljeno na podlagi lastnih opazovanj, beležk in zapisnikov, kakor tudi na podlagi letnih poročil gozdarskih referentov pri sreskih načelstvih.

Poročilo mora obsegati opis gozdnih odnošajev in razmer v banovini, važnejše upravne odredbe, izdane za saniranje takih nepovoljnih odnošajev, storjene ukrepe za pospeševanje gozdarstva in podrobni opis lastnega delovanja odseka za gozdarstvo.

Podatki, izkazani v letnem poročilu, se morajo uporabiti za sestavo gozdne in lovne statistike.

Izveček iz letnih poročil se more objaviti v strokovnih listih.

II.

Gozdarski referenti pri sreskih načelstvih.

Člen 22.

Gozdarski referent sreskega načelstva je poklican vršiti nadzorstvo nad izvajanjem zakona o gozdih in zakona o lovu, pospeševati gozdarstvo in pogozdovanje ter voditi vse izkaze in popise, ki se tičejo gozdarstva in lova ter so potrebni občemu upravnemu oblastvu.

Gozdarski referent sreskega načelstva mora na poziv sreskega načelnika podati svoje strokovno mnenje o vseh predmetih, ki se tičejo gozdarstva in lova, kakor ima tudi pravico staviti iz lastne iniciative v vseh poslih, ki se tičejo gozdarstva in lova, obrazložene predloge sreskemu načelniku, ki jih mora razmotrivati in izdati potrebne odredbe.

Gozdarski referent sreskega načelstva sme v zmislu člena 28. zakona o notranji upravi izdati v imenu sreskega načelstva odločbe, kadar je treba odvrniti neposredno nevarnost. O tem mora naknadno obvestiti sreskega načelnika.

Za izvestne predmete strokovne narave more sreski načelnik pooblastiti gozdarskega referenta, da se pojavi kot nosilec oblasti po določilu člena 24. zakona o notranji upravi.

Člen 23.

Gozdarski referenti morajo izvrševati in upravljati posle za pogozdovanje zemljišč, kojih pogozdovanje more preprečiti nastajanje usadov in plazov, udiranje kamenja, nastanek in širjenje vodnih grap, škodljiv vpliv vetrov in hudournikov, raznašanje sviža, naglo odtekanje vode s strmih, kamenitih hribov in pobočij ter zasipavanje s kamenjem in prodrom okolnih potov in kmetijskih zemljišč, kolikor niso v zmislu § 99. zakona o gozdih ustanovljene posebne sekcije za pogozdovanje in kolikor

niso posli za pogozdovanje v zmislu zakona o ureditvi hudournikov z dne 20. februarja 1930. dodeljeni organom gozdno-tehniškega odseka za ureditev hudournikov.

Člen 24.

Gozdarski referenti vodijo strokovno upravo in gospodarjenje z gozdi, ki so pod posebnim javnim nadzorstvom, kolikor bodo na to pozvani in pooblašteni po ministru za gozde in rudnike, v katerem primeru ti gozdarski referenti ne morejo vršiti funkcije organa nadzornega oblastva nad gozdi, ki so jim poverjeni v upravo. Nadzorno oblastvo je v tem primeru banska uprava.

Člen 25.

1. Zemljiške skupine morejo tudi, ako je zakon o gozdih zatekel njihove gozde v državni upravi, za upravo in gospodarjenje z njihovimi gozdi postaviti posebno kvalificirano gozdarsko osebje na podstavi zakona o gozdih, kakor tudi na podstavi zakona o ureditvi zemljiških skupin od 25. IV. 1894.

2. Tiste zemljiške skupine, ki se niso zatele v državni upravi v zmislu prednjega odstavka, pa niso postavile niti posebnega strokovnega osebja, morejo v zmislu § 131. zakona o gozdih poveriti strokovno upravo in gospodarjenje gozdarskim referentom občega upravnega oblastva prve stopnje po predhodnem odobrenju ministra za gozde in rudnike.

3. Tistim zemljiškim skupinam, ki ne postavijo v zmislu omenjenega zakona o ureditvi zemljiških skupin ali v zmislu § 131. zakona o gozdih posebnega strokovnega osebja, postavi na podlagi § 134. zakona o gozdih obče upravno oblastvo prve stopnje gozdarskega referenta za strokovnega upravitelja na njihove stroške.

V primeru točke 1) vrši funkcije nadzornega organa gozdarski referent, v primeru točke 2. in 3. banska uprava.

Za gospodarjenje in upravo bodo morale zemljiške skupine prispevati tangento, ki se določi s posebno uredbo.

Člen 26.

Za pomožne organe se dodeljuje sreskemu načelstvu, oziroma gozdarskemu referentu po potrebi gozdarsko strokovno in gozdarsko tehniško pomožno osebje.

Gozdarski pripravnik se sme uporabiti za samostalno uradovanje samo tedaj, ako je opravil predpisani državni strokovni izpit za gozdarsko tehniško in administrativno službo.

Člen 27.

Gozdarski referent mora nadzirati, da se gospodarjenje v gozdih, ki so pod posebnim javnim nadzorstvom, vrši po načelu stroge trajnosti in da so za te gozde kakor tudi za privatne gozde sestavljene in odobrene gospodarske osnove, oziroma programi.

Nadalje mora paziti, da se od odobrenih gospodarskih osnov in programov ne odstopa brez odobrenja tistega oblastva, ki jih je odobrilo. (§ 65. zakona o gozdih.)

Člen 28.

Gozdarski referent mora sestavljati letne lesosečne in vzgojne predloge za gozde, ki so pod njegovo upravo, in jih predlagati po sreskem načelstvu pristojni banski upravi na vpogled za gozde, za katere je sestavljena gospodarska osnova; na odobrenje pa za gozde, za katere ni gospodarske osnove ali gospodarskega načrta.

Obenem mora paziti, da se taki vzgojni in lesosečni predlogi predlagajo tudi za ostale gozde, ki so pod posebnim javnim nadzorstvom. (§ 60. in 61. zakona o gozdih).

Člen 29.

Gozdarski referent mora nadzirati, da se z gozdi, ki so obremenjeni s služnostimi drvarjenja ali paše, gospodariti po načelu stroge trajnosti na podstavi gospodarskih osnov (gospodarskih načrtov) (§ 67. zakona o gozdih).

Člen 30.

Gozdarski referent mora paziti, da se privatni gozdi ne sekajo na golo brez prijave občemu upravnemu oblastvu prve stopnje, ako taka sečnja ni predvidena z odobreno gospodarsko osnovo. (§ 75. zakona o gozdih.)

Člen 31.

Gozdarski referent mora strogo bdeti nad tem, da se občinski, vaški in plemenski gozdi ne delijo, privatni gozdi pa da se ne delijo brez dovoljenja oblastva (§ 106. zakona o gozdih).

Člen 32.

Gozdarski referent mora o vsaki priliki poučevati podrejeno gozdarsko tehniško pomožno osebje o njegovih službenih dolžnostih, tolmačiti mu zakon o gozdih in o lovu ter ga poučiti in uvajati v vse posle, ki se tičejo pogozdovanja, vzgoje gozdov, izdelave in izvoza gozdnih produktov, posebno pa čuvanja gozdov in postopka s škododelci in z zaplenjenimi gozdnimi proizvodi in orodjem.

Člen 33.

Gozdarski referent mora o vsaki priliki skušati, pospeševati gozdarstvo v vsaki smeri, posebno pa vzgojo gozdov s predavanji, tolmačenjem raznih metod uspešnega gozdnega gospodarjenja, z dajanjem svetov privatnim lastnikom gozdov o načinu pogozdovanja, izboru vrste dreves, načinu prereditve, načinu izdelave, izvoza in uspešnega vnovčevanja lesa iz njihovih gozdov.

Člen 34.

Gozdarski referent upravlja gozdne drevesnice, ki jih vzdržuje ali podpira država ali banovina iz državnih ali banovinskih sredstev. To so predvsem banovinske in sreske gozdne drevesnice.

Gozdarski referent daje pobude za osnovanje občinskih ali drugih gozdnih drevesnic, kolikor je to potrebno, in s strokovnim svetom podpira njihovo pospeševanje.

Člen 35.

Gozdarski referent mora za svoje področje voditi iste izkaze, popise in zapisnike, ki so predpisani za odsek za gozdarstvo pri banski upravi. Razen tega mora po priloženih obrazcih voditi.

1. razvidnik o dovoljenjih za krčenje gozdov;
2. razvidnik o odločbah za pogozdovanje;
3. razvidnik o stalno zaščitnih gozdih;
4. razvidnik o začasno zaščitnih gozdih;
5. razvidnik o odločbah in zasilnih potih (potih, rižah, žičarnah, gozdnih železnicah, plavljenju in splavljenju);
6. razvidnik o gozdih pod posebnim javnim nadzorstvom;
7. popis proglašanih hudourniških področij;

8. register gozdnih požarov;
9. razvidnik o gozdnih pregreških po zakonu o gozdih in pregreških po zakonu o lovu;
10. kataster o izločenih zemljiščih za pogozdovanje po § 92. zakona o gozdih;
11. razvidnik o prijavljenih sečnjah in položenih varščinah za pogozdovanje;
12. popis gozdnih zadrug in izvršenih delitev gozdov;
13. kataster planin in planinskih pašnikov, kolikor jih ne vodijo pristojna oblastva agrarnih operacij;
14. popis gozdnih žigov; in
15. razvidnik zapriseženega gozdno-čuvajskega in lovskega osebja.

Za točno in redno vodstvo gornjih razvidnikov, popisov in katastrov morajo sreska načelstva dostavljati polnoveljavne odločbe gozdarskemu referentu na vpogled in zabeležbo.

Člen 36.

Gozdarski referent je podrejen sreskemu načelniku, v čigar področju ima svoj sedež.

Ako sedež gozdarskega referenta ni v tistem kraju, kjer je sedež sreskega načelstva, se morajo vsi službeni spisi pošiljati po pristojnem sreskem načelstvu, ki jih dostavlja gozdarskemu referentu v posebnem omotu.

Ako je službeno področje gozdarskega referenta v dveh ali več srezih, se vodi to službeno dopisovanje v tem primeru po tistem sreskem načelstvu, v čigar področje je sedež gozdarskega referenta. Sresko načelstvo mora take spise dostaviti gozdarskemu referentu.

Člen 37.

Gozdarski referent mora čim češče obhoditi svoje službeno področje, kolikor je to po razmerah potrebno in mogoče, tako, da je vedno informiran o vseh gozdnih odnošajih tega področja, posebno pa, kako se izvajajo predpisi zakona o gozdih in gozdno-policijski ukrepi.

V izrednih in nevarnih primerih, kakor so gozdni požari, opustošenje gozda po ciklonih, mrčesu itd., mora gozdarski referent tudi brez posebnega naloga oditi v ogroženi gozd, odrediti vse potrebno za preprečenje nadaljnje škode in o tem obvestiti sreskega načelnika.

Člen 38.

O priliki rednega službenega potovanja in pregledovanja gozdov mora paziti posebno na to:

1. da se gozdi brez dovoljenja državnega oblastva ne krčijo in ne pretvarjajo v drugo vrsto kulture (§ 6. zakona o gozdih);
2. da se gozdno zemljišče, za katero je oblastvo izdalo dovoljenje krčenja in izpremembe v drugo vrsto kulture, v resnici v določenem roku tudi izpremeni v drugo vrsto kulture ali da se ponovno pogozdi (§ 9. in 13. zakona o gozdih);
3. da se gozdi ne pustošijo in da se sečišča najdalje v roku treh let (izjemoma 5 let) po opravljeni sečnji pogozdó, nadalje, da se gozdne čistine, odrejene za pogozdovanje, pogozdó, kadar pridejo na vrsto sečnje, kolikor ni z gospodarskim načrtom določeno drugače; naposled, da se tudi stara nepogozdena sečišča pogozdijo v roku 5 let (izjemoma 10 let; § 12. zakona o gozdih);
4. da se pogozdó neobrasle površine absolutno gozdnih tal;
5. da se pogozdó požigi (požarišča);

6. da se pogozdó tisti pašniki, za katere se ugotovi, da niso potrebni za drug gospodarski namen, kakor tudi za tiste planinske pašnike, pri katerih je to nujno zaradi vzdrževanja potrebnega razmerja med gozdom in pašniki (§ 13. zakona o gozdih);

7. da se gozdi, ki ščitijo zemljišče pred udiranjem, spiranjem in plazovi ter so na strmih obronkih ali na bregovih vod ali na zemljišču, izpostavljenem raznašanju, proglasé, kolikor to ni že storjeno, za stalno zaščitne, kakor tudi gozdi, ki ščitijo izvirke ali hudourniška področja, potem gozdi, ki preprečujejo naglo odtekanje vode, in naposled gozdi, ki so na gornji meji vegetacije ali vobče na visokih planinskih legah (§ 16. zakona o gozdih);

8. da se v zaščitnih gozdih ne seka na golo (§ 20. zakona o gozdih) in da se s temi gozdi postopa po predpisanem načinu gospodarjenja (§ 21. zakona o gozdih);

9. da se sekajo gozdi tako, da s tem ni ogrožen sosednji gozd in da se zaščitni pas, kolikor je v ta namen potreben in odrejen, v resnici tudi vzdržuje (§ 28. zakona o gozdih);

10. ali so se v gozdu v nevarni meri pojavili škodljiv mrčes ali razne bolezni in ali so lastniki ogroženih gozdov ukrenili vse potrebno za zatiranje mrčesa ali kužne bolezni (§ 29. zakona o gozdih);

11. ali je ob industrijskih železniških progah puščen na obeh straneh pas varnosti v širini 4 m, računaje od tračnic, in ali se ta pas vzdržuje čist; ali imajo lokomotive dobre naprave za lovljenje isker (§ 40. zakona o gozdih);

12. ali so naprave za ureditev hudournikov v dobrem stanju;

13. ali se občinske drevesnice vzdržujejo v redu. Gozdarski referent mora opraviti v drevesnici vse posle, ki so mu poverjeni v upravo, na račun rednih službenih potovanj;

14. gozdarski referent mora pregledati vse delo podrejenega gozdarsko-tehniškega pomožnega osebja. Posebno mora pregledati vse knjige in popise, katere mora to osebje voditi, in proveriti vpisane podatke na terenu.

Člen 39.

O vseh protizakonitostih, zlorabah in nedostatkih mora gozdarski referent obvestiti sreskega načelnika in staviti predloge, kako bi se protizakonitosti in zlorabe preprečile, nedostatki odpravili, gozdno gospodarstvo pa čim bolje pospešilo.

Sreski načelnik mora vse predloge razmotrivati in izdati potrebne odredbe ali predložiti v odločbo banski upravi, kolikor ni sam pristojen.

Člen 40.

Gozdarski referent mora voditi dnevnik o upravljenih službenih potovanjih po priloženem obrazcu.

Izveček iz tega dnevnika mora predlagati četrtletno banski upravi.

Gozdarski referent ima kontrolno kladivo z znakom Š. R. štev.

Člen 41.

Gozdarski referent mora vsako leto do konca marca predložiti banski upravi letno poročilo o vseh gozdarskih in lovskih razmerah, kakor tudi o svojem delu in o delu podrejenega gozdarsko-tehniškega pomožnega osebja v prošlem letu, ločeno za vsak srez svojega področja.

To poročilo se mora poslati po sreskem načelstvu. Da bodo poročila izčrpna in čim enakomernejša ter opremljena s potrebnimi statističnimi podatki, se morajo sestaviti na podlagi priloženih obrazcev (stanje koncem leta) in po naslednjem razporedu:

1. razpored gozdov po površini in kategoriji lastništva (po obrazcu);
2. podatki o gozdnih služnostih (po pojasnilu in obrazcu);
3. podatki o izločenih stalno zaščitnih in začasno zaščitnih gozdih (po obrazcu);
4. podatki o dovoljenih krčenjih gozdov (po obrazcu);
5. izkoriščanje gozdov (po obrazcu);
6. gozdne drevesnice (po obrazcu);
7. pogozdovanje (po obrazcu);
8. škode v gozdih (po obrazcu);
9. kazenski in gozdno-tehniški predlogi in nato izdane odredbe (po obrazcu);
10. zaščita narave in naravnih lepote z ozirom na gozde;
11. gozdarsko osebje (po obrazcu);
12. poslovanje gozdarskega osebja občne uprave (po obrazcu);
13. izvleček iz lovskega katastra (po obrazcu);
14. pregled izdanih lovskih kart (po obrazcu);
15. lovsko osebje (po obrazcu);
16. občne stanje in razmere lovstva (po obrazcu);
17. izkaz o ujeti divjačini (po obrazcu).

III.

Gozdarsko tehniško pomožno osebje.

a) Podgozdarji.

Člen 42.

Podgozdar vrši v svojem področju naslednje dolžnosti:

1. nadzira, ali gozdni posestniki in druge osebe (trgovci, delavci, vozniki itd.) vršé in vzdržujejo vse gozdno policijske predpise zakona o gozdih, kakor tudi naredbe izdane od pristojnih oblastev.

Posebno mora skušati, da prepreči vsak postopek, ki bi bil na škodo vzgoji in vzdrževanju gozda.

2. V primeru požara, nevarnosti od mrčesa, večjih vetrolomov, poplav in drugih nezgod v gozdih mora oditi takoj na lice mesta in skušati, da škode prepreči. Ako preti večja nevarnost, mora takoj obvestiti sresko načelstvo.

3. Podgozdar je disciplinsko odgovoren sreskemu načelniku, strokovno pa gozdarskemu referentu, katerega mu je neposredno dodeljen in od katerega prejema naravnost navodila in naredbe.

V nujnih primerih ali ako nima sedeža pri gozdarskem referentu, prejema naredbe naravnost od sreskega načelnika.

Ako je podgozdar dodeljen naravnost odseku za gozdarstvo banske uprave, prejema navodila in naredbe od šefa odseka.

4. On vodi posle v drevesnicah občih upravnih oblastev, kolikor so mu poverjene, po navodilih gozdarskega referenta in po predpisih dotičnih pravilnikov.

5. Za svoje področje mora voditi predpisane popise, posebno pa po obrazcih 1. do 5. člena 37. o. r.

Podatke, ki jih mora zabeležiti v popise, prejema od gozdarskega referenta.

6. Podgozdar je v prvi vrsti poklican stremeti, da se izvršujejo pogozdovanja, odrejena posestnikom gozdov s strani oblastev ali po zakonu o gozdih.

Na licu mesta mora ugotoviti, kako so se odrejena pogozdovanja in popolnjevanja izvršila dotlej, dokler pogozdovanje ni popolnoma izvršeno.

Ves ta posel mora vršiti po predpisanih navodilih.

Člen 43.

Podgozdar pošilja poročilo in prijave sreskemu načelstvu po gozdarskem referentu pismeno, po potrebi jih more dati tudi ustno.

Poročilo pošilja s spisom: »Podgozdar sreskega načelstva v«

Službeno dopisovanje z drugimi državnimi pristojnimi oblastvi, uradi in osebami razen z upravno občino mu ni dovoljeno.

Izjemoma mu more sresko načelstvo na predlog gozdarskega referenta dati za izvestne posle pooblastilo direktnega dopisovanja (n. pr. v predmetih prodaje sadik itd.).

Podgozdar ne more zastopati gozdarskega referenta.

Člen 44.

Podgozdar mora svoje področje stalno obhoditi, da bi mogel zadostiti svojim službenim predpisom in nalogom gozdarskega referenta.

Kolikor mu drug službeni posel dopušča, mora nadzorovati tudi hudourniško področje in naprave v njem ter prijaviti vse okoliščine, ki bi mogle ogroziti te naprave.

Člen 45.

Podgozdar vodi o svojem službovanju dnevnik po priloženem obrazcu, ki ga mora dati na vpogled predpovestavljenim strokovnim organom občne uprave.

Podgozdar ima kontrolno kladivo z znakom: »Kr. podgozdar štev.«

b) Nadlogarji.

Člen 46.

Nadlogarji spadajo v kategorijo zvaničnikov ter tvorijo svoj poseben status.

Nadlogarje imenuje v zmislu § 35. zakona o banski upravi ban na predlog odseka za gozdarstvo.

Kvalifikacije, potrebne za doseg mesta nadlogarja, so navedene v členu 9. tega pravilnika.

Člen 47.

Razen prisega, predpisane s tem pravilnikom, mora nadlogar opraviti prisego, predpisano v § 136. zakona o gozdih.

S to prisego postanejo nadlogarji organi javne varnosti in uživajo vse pravice teh organov.

S tem pravilnikom predpisana prisega se glasi:

»Jaz N. N. prisegam vsemogočnemu Bogu, da bom zvest kralju in domovini, da bom vestno izpolnjeval veljajoče predpise občega upravnega oblastva; da bom vse gozde svojega službenega področja in gospodarjenje v njem trajno nadziral, da posestniki gozdov in druge osebe ničesar ne opusté, kar je predpisano z zakonom o gozdih ali s posebnimi predpisi oblastev in da ne kr-

sijo tega zakona in predpisov; da bom prijavil vsak pregrešek, da nikogar ne bom po krivici varoval niti protizakonito plenil in da bom vse službene naloge svojih predpostavljenih vršil vestno in točno.

Tako mi Bog pomagaj. c

Clen 48.

Nadlogar mora v službi vedno nositi službeni znak in orožje, ki bo predpisano s posebno naredbo.

Razen tega mora nositi službeno knjigo in kontrolno kladivo z znakom: Kr. nadlogar štev.

Clen 49.

Nadlogar je podrejen in disciplinsko odgovoren sreskemu načelniku, v čigar področju ima svoj sedež. V strokovni službi je podrejen gozdarskemu referentu, od katerega prejema pismene in ustne naredbe, ki jih mora brez oklevanja izvesti.

Izdane ustne naredbe mora gozdarski referent po pravilu vpisati v nadlogarjevo službeno knjigo, ta pa obvesti gozdarskega referenta o izvršenem nalogu ustno ali pismeno. Istotako obvesti nadlogar gozdarskega referenta o vseh dogodkih, kakor tudi o svojih opazovanjih, kolikor se nanašajo na njegovo službo.

Clen 50.

Nadlogarjeva dolžnost je v prvi vrsti skrbeti za to, ali se gozdi v njegovem službenem področju zadosti čuvajo in ščitijo v obče, posebno pa samoupravni gozdi (gozdi zemljskih skupin, občin, vasi, plemen, mest in sličnih korporacij), nadalje gozdi, ki so pod posebnim javnim nadzorstvom (zaščitni zakladni, župni, župnijski, samostanski, cerkvenih, veledostojanstvenikov, delniških družb, rudarskih podjetij in slični gozdi ter gozdi, obremenjeni s služnostimi paše in drvarjenja).

Ako nadlogar ustanovi, da lastniki zgoraj navedenih gozdov ne čuvajo zadosti teh gozdov ali da sami delajo škodo, mora vsak tak primer prijaviti pismeno gozdarskemu referentu. Prav tako predloži prijavo, ako opazi, da preti gozdom nevarnost ali da so znatno poškodovani od hroščev, požara, živali, snega, vetra, poplave itd.

Radi tega mora nadlogar gozde v svojem področju čim česče pregledovati, posebno tam, kjer so gozdi izpostavljeni večjemu ali česčemu poškodovanju.

Clen 51.

Nadlogar mora paziti, da se v gozde ne pušča: na pašo ali žirenje večje število glav živine, nego jih more gozd prenesti z ozirom na svoje stanišče in predpise racionalnega gospodarstva in da se živine ne pušča v gozde, v katerih more biti na škodo podmladku in vzgoji gozda (§ 30. in 31. zakona o gozdih).

Clen 52.

Nadalje mora nadlogar paziti, da se živina ne pušča na pašo in žirenje v kraje, ki so postavljeni pod zabrambo zaradi pogozdovanja ali podmlajanja, kakor tudi na to, ali so deli gozda, v katerih je prepovedana paša ali žirenje, ograjeni ali vsaj z vidnimi znaki obeleženi (§ 32. zakona o gozdih).

Clen 53.

Nadlogar mora posebno strogo paziti, da se koze ne puščajo v gozd na pašo, kolikor pa je to v siromašnih pokrajinah dovoljeno, da se puščajo na pašo samo po osebah, ki so zato pooblašcene, in v dovoljenem številu ter v dele gozda, ki so zato posebej izločeni in obeleženi (§ 33. zakona o gozdih).

Clen 54.

Nadlogar mora nadzirati, da se živina ne pušča na pašo ali žirjenje brez skupnega pastirja, ako pa mora živina iz katerihkoli razlogov prenočevati v gozdu, da bo od solnčnega zahoda do solnčnega vzhoda v ograjenih prostorih. Nadalje mora nadzirati, da se živina pušča na pašo in napajališče samo po določenih potih (§ 34. in 35. zakona o gozdih).

Clen 55.

Nadlogar mora paziti, da se stelja (suho listje) in mah grabi samo z lesenimi grabljami in da se z njimi ne pograbi prst in da se ne poškoduje podmladek gozdnega drevja, kakor tudi, da se stelja ne grabi na istem mestu pred iztekom treh let. Prav tako, da se ne grabi na površinah, ki so določene za podmlajevanje, kolikor ni dano posebno dovoljenje zato (§ 38. zakona o gozdih).

Clen 56.

Nadalje mora nadlogar paziti, da se na stoječem drevju klesti za steljo samo dolnja polovica obrše in da se drevju za steljo ne obsekavajo vrhovi, da se kleščenje vrši od začetka julija do konca septembra, da se ob priliki kleščenja ne uporabljajo železni krampeži, da se ne klestijo semenjaki na sečišču, kakor tudi ne debla, izpod katerih se grabi stelja (§ 39. zakona o gozdih).

Clen 57.

Posebno pozornost in skrb mora nadlogar posvetiti preprečevanju gozdnih požarov. Zaradi tega mora strogo bdeeti nad tem, da se ogenj v gozdu ne neti brez potrebe. Kolikor je iz upravičenega razloga potrebno, da posamezne osebe netijo v gozdu ogenj, (gozdni delavci, pastirji itd.), morajo ogenj netiti samo na določenih mestih in s potrebnimi ukrepi previdnosti, zlasti da se ogenj ne pusti brez nadzorstva. Posebno pažnjo mora posvetiti netenju ognja ob času suše ter mora v primeru potrebe staviti predlog, da se netenje ognja ob času suše popolnoma prepove. Posebno mora nadzirati, da se oglje in apno ne žgeta brez dovoljenja in da se v primeru dovoljenja žgeta samo na določenih mestih. Opažene neurednosti mora prijaviti gozdarskemu referentu.

Ako opazi gozdni požar, mora nadlogar pohiteti na lice mesta in skušati požar v začetku udušiti.

Ako bi bilo vidno, da sam s pomočjo čuvajskega osebja tega ne bo mogel storiti, mora hitro poklicati na pomoč bližnje prebivalce ter po potrebi občinske organe in orožnike (žandarje), obenem pa obvesti pri večjem požaru tudi gozdarskega referenta in vodi, dokler ta ne pride, dela za gašenje.

Po pogašenem požaru mora nadlogar paziti, da se požar ne bi ponovno pojavil.

Zaradi preprečevanja požara in lažjega gašenja mora nadlogar paziti, da bodo vsi prosekci v gozdih, po-

sežno pa ob mejah čisti, ako so pa zarasli, mora to prijaviti gozdarskemu referentu. Istotako mora paziti, da bodo varnostni pasovi ob železniški progi čisti od lahko gorljivega materiala.

Člen 58.

Ob priliki obhoda tega službenega področja mora nadlogar kontrolirati, da se les ne izvozi iz gozda, ne da bi bil žigosan z gozdnim žigom, nadalje da vozniki lesa in drugih gozdnih proizvodov nosijo pri sebi predpisane pismene objave, kjer je to predpisano.

Na zahtevo strank mora opraviti ogled v privatnih gozdih, v katerih je izdelan les, ter jim po žigosanju zaradi odprave tega lesa izdati potrdilo zaradi dobave pismene objave od občine.

Za ta posel pripada nadlogarju 50.— (petdeset) par na prostorni ali kubični meter.

Ako bi bilo potrebno, mora nadlogar zaradi preprečenja tihotapstva z lesom in drugimi gozdnimi proizvodi vršiti kontrolo tudi ponoči in ves tak sumljiv les in gozdne proizvode zapleniti.

Člen 59.

Nadlogar mora v dobrem stanju ohraniti gozdne drevesnice, kolikor so poverjene njegovi skrbi, izvršiti vse naloge pristojnega gozdarskega referenta o pogozdovanju sečin in čistini in o čiščenju in prereditvenju sestojev, kolikor s dovoljena z letnimi lesosečnimi predlogi.

Nadalje mora paziti, da se gozdni poti vzdržujejo v dobrem stanju, da se les ne vlačijo po gozdnih tleh, ki se udirajo ali kjer so vodne grape, končno, da se na gozdnih potokih ne postavljajo zgradbe brez oblastnega dovoljenja.

Člen 60.

V samoupravnih gozdih (banovinski gozdi, gozdi zemljiških skupin, plemen, občin itd.) mora nadlogar nadzirati, kako čuvajsko osebje teh gozdov vrši svojo dolžnost.

Člen 61.

Nadlogar mora voditi službeno knjigo predpisanega obrazca, ki jo mora dati na vpogled vsak mesec gozdarskemu referentu zaradi pregledanja.

V službeno knjigo beleži nadlogar vsa opazovanja, ki se tičejo gozda in gozdnega gospodarjenja, kakor tudi vse prestopke gozdnega zakona in ostalih predpisov.

V službeno knjigo vpisuje nadlogar vsak dan opis svojega službovanja tega dne s črnilom ali s črnim svinčnikom in je odgovoren za resničnost vpisanih podatkov.

V nujnih primerih mora opažene pregreške ali preteče nevarnosti takoj prijaviti gozdarskemu referentu.

Službene knjige, ki se denejo iz uporabe, se hranijo v arhivu sreskega načelstva.

Člen 62.

Dobljene službene spise vpisuje nadlogar v posebni zapisnik, ki se sklene vsako leto, spisi za vsako leto pa se posebej vežejo in hranijo.

O službenih predmetih, izročeni mu v uporabo ali hrambo (puška, kladivo, službeni znak, zakoni, načrt gozdov, čoln, orodje za gozdno drevesnico itd.) vodi nad-

logar inventar in je odgovoren za dobro vzdrževanje prevzetih predmetov.

Člen 63.

Ako nadlogar oboli ali ga kaj drugega zadržuje v izvrševanju službe, mora to v 24 urah prijaviti sreskemu načelstvu po gozdarskemu referentu.

Brez pristojnega dovoljenja ne sme nadlogar izpremeniti sedeža, niti se oddaljiti iz svojega službenega področja.

Člen 64.

Nadlogar se ne sme poleg svoje službe baviti z drugimi posli, posebno pa se ne sme baviti s trgovino lesa, kakor tudi ne sme izven predpisa prejemati od oseb, s katerimi ima službeni posel, kakršnih koli nagrad in darov.

Člen 65.

Vsako kršenje službenih dolžnosti se kaznuje po disciplinskih predpisih, ki veljajo za uslužbenca notranje uprave na podlagi zakona o notranji upravi z dne 19. junija 1929, poglavje IX., člen 189.

Člen 66.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem razglasitve v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 15. avgusta 1930.

Minister za gozde in rudnike:

Dr. Korošec s. r.

247.

Odločba

g. ministra za finance o uravnavi postopka za likvidacijo državnih obvez iz proračunskega leta 1929./30.*

Gospod minister za finance je izvolil pod št. 130.200-II. z dne 7. oktobra 1930. izdati odločbo naslednje vsebine:

»V zmislu člena 80. zakona o državnem računovodstvu ter v zvezi s členom 22. pravilnika o delu odsekov računovodstva pri ministrstvih in o računovodni službi pri naredbodavcih so se mi dostavili spiski likvidnih dokumentov za tiste državne obveze, narejene v proračunskem letu 1929/1930., za katere so se krediti pravočasno otvorili in izdatki angažirali, izplačilo pa se iz kakršnihkoli razlogov ni izvršilo do konca računskega leta.

Te prijavljene državne obveze znašajo, in sicer:

1. pri ministrstvu pravde	Din	134.332.46
2. " " za prosveto	"	965.070.95
3. " " za notranje posle	"	992.815.77
4. " " za zunanje posle	"	41.703.81
5. " " vojske in mornar.	"	11.368.462.68
6. " " za gradbe	"	10.937.609.01
7. " " za promet	"	11.753.851.85

* »Službene novine« kraljevine Jugoslavije z dne 20. oktobra 1930, št. 240/LXXXIV/513.

8. pri ministrstvu za poljedelstvo .	Din	486.308-94
9. " " gozde in rudnike "	"	49.608-62
10. " " trgovino in ind. "	"	342.947-20
11. " " soc. pol. in nar. zdr. "	"	142.885-95
12. " " finance:		
a) obč. oddelek . . .		4.375.737-64
b) oddelek za carine .		1.286-60
c) oddelek katastra in drž. posestev . . .		17.225-20
č) fin. dir. Beograd .		108.971-81
d) finančna dir. Niš .		19.007-92
e) fin. dir. Skoplje .		21.104-39
f) fin. dir. Podgorica .		25.232-48
g) fin. dir. Sarajevo .		3.006-50
h) finančni dir. Split	Din	37.280-61

skupaj . . . Din 41.824.452-39

Da bi se izplačilo teh nelikvidiranih državnih obvez iz proračunskega leta 1929./1930. moglo vršiti v zmislu omenjenih zakonskih predpisov, predpisujem, in sicer na podstavi § 9., točka 1.) finančnega zakona za leto 1930-1931. naslednji postopek:

Gledé tistih državnih izdatkov, ki so se angažirali pravilno in skladno s členom 60. zakona o državnem računovodstvu v teku proračunskega leta 1929/30., pa se iz katerihkoli razlogov niso izvršili do konca računkega leta in so se mi kot taki prijavili v spiskih po omenjenih zakonskih predpisih, odobravam, da smejo naredbodavci I. stopnje izdajati naredbes za njihovo izplačilo pri pristojnih blagajnicah — glavni državni blagajnici ali finančnih direkcijah. Naredbodavci I. stopnje kakor tudi starešine avtonomnih ustanov, pri katerih so specialna računovodstva in blagajnice, izdajajo naredbes, oziroma naloge za izplačilo teh obvez pri svojih podrejenih blagajnicah iz svojih sredstev.

Ti naredbodavci ne morejo te svoje naredbodavne pravice glede teh obvez prenesti na podrejene organe, temveč jo obdržijo zase, da bi se pri njih vodila kontrola nepotrošenih kreditov in evidenca o teh izplačilih.

Za obveze iz prošlega proračunskega leta, narejene pri avtonomnih ustanovah, pri katerih so postranska računovodstva in blagajnice, so naredbodavci pristojni ministri; naredbes za izplačilo teh obvez se izdajajo glavni državni blagajnici, oziroma finančnim direkcijam.

Kadar prejmejo naredbodavci overjen izvod spiska prijavljenih obvez iz prošlega proračunskega leta, pristopijo na osnovi tega spiska k izdajanju naredb-nalogov za izplačilo, ki se mora vršiti samo po rednih-likvidnih dokumentih. Ako posamezni izdatki ne presegajo vsote 50.000— Din, se more izplačilo odrediti takoj; v nasprotnem primeru morajo za vsako obvezo čez 50.000— Din naredbodavci predhodno prositi za moje soglasje za izvršitev izplačila.

Naredbodavci I. stopnje, ki so v spiskih neizvršenih obvez po svoji stroki prijavili tudi obveze avtonomnih ustanov, v katerih so specialna računovodstva in blagaj-

nice, obvestijo po prejemu odobrenih spiskov o tem odobrenju naredbodavce teh ustanov, da bi ti naredbodavci mogli pristopiti k izdaji nalogov za izplačilo pri svojih blagajnicah.

Preden se izda naredba za izplačilo, mora odsek računovodstva pri ministrstvu po dotičnem dokumentu pribaviti poročilo od izplačilne blagajnice — glavne državne blagajnice, finančne direkcije ali avtonomne ustanove s postranskim računovodstvom in blagajnico —, pri kateri bi se bil moral svoj čas izdatek izvršiti, da je po dotični partiji in poziciji nepotrošen kredit in koliko ostane še kredita po angažiranju tega izdatka. Izplačilna blagajnica odpiše istočasno po svojem kontrolniku znesek dokumenta po partiji in poziciji, ako tega ni storila preje, ko je bila prejela naredb-nalog za izplačilo.

Pri ustanovah s specialnim računovodstvom in blagajnico postavi, preden se izda nalog za izplačilo na njihovih blagajnicah, potrdilo — vizum — o nepotrošenem kreditu na dokumentih računovodstvo teh ustanov.

V naredbah-nalogih za izplačilo, ki jih sodopišejo šefi odsekov računovodstva, se postavi poleg ostalega namesto proračunskega leta, partije in pozicije, da se mora izplačilo izvršiti na breme računa državne obveze iz prejšnjih let — po § 9., točka 1.) finančnega zakona za leto 1930/31.

Izdane naredbes in naloge za izplačilo vpišejo odseki računovodstva v posebni kontrolnik zaradi vodstva evidence in obvestijo o njih takoj ministrstvu za finance — oddelek državnega računovodstva in proračuna, ki vodi evidenco odrejenih izplačil. V teh poročilih se mora označiti: pri kateri blagajnici se je odredilo izplačilo za koliko vsoto in komu, kakor tudi pod katero številko spiska se je prijavila dotična obveza.

Izplačilne blagajnice knjižijo izplačane dokumente na breme računa državne obveze iz prejšnjih let po § 9., točki 1.) finančnega zakona za leto 1930/31. in jih tako izkazujejo v svojih obračunih.

Dokumenti, ki se nanašajo na neizplačane invalidske podpore, se morajo skoncentrirati v ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje, za pokojnine pa v občem oddelku (pokojninskem odseku) ministrstva za finance, ki bodo glede teh izdatkov naredbodavci in katerim bodo morale finančne direkcije poslati takoj take dokumente, kolikor so jih prijavile, dostavlja je tem naredbodavcem istočasno tudi spisek teh dokumentov.

Gledé obvez po finančni stroki vršijo naredbodavni pravico glede teh izdatkov načelniki oddelkov v ministrstvu za finance. Zaradi tega dostavijo finančne direkcije take dokumente s spiski pristojnim oddelkom ministrstva za finance in na njih zahtevanje bodo morale ugotoviti na teh dokumentih, da je za izplačilo nepotrošen kredit na razpolago in koliko po dotični partiji in poziciji.

Iz oddelka državnega računovodstva in proračuna,
dne 9. oktobra 1930., št. 130.200-II.